

30K-1

10521

ПРОЛЕТАРЫ ВСІХ КРАІН, ЗЛУЧАЙТЕСЯ!

XVIII

10774

ЗА

ЛЕНИНСКУЮ

ВУЧОБУ

О Р Г А Н
КУЛЬПРОПУ
Ц К Н П / Б / Б

СЪЕЗДАНЬ

№ 10

Д В Б • 1932

ПАРТИЗАНСКИЙ

Заўважаныя памылкі друку

Старонка 3, другая калёнка, 2 радок зверху. Надрукована „удар кулацкай дзейнасці“, трэба чытаць „удар па кулацкай дзейнасці“.

Старонка 11, першая калёнка, 14 радок зверху. Надрукована „узмацніўшым сваё супраціўленне бяльлітаснай і яраснай барацьбе“ трэба чытаць „узмацніўшым сваё супраціўленне, у бяльлітаснай і яраснай барацьбе“.

Старонка 29, другая калёнка, 3 радок зверху. Надрукована „Свячасная задача“, трэба чытаць „Свячасная задача“.

Зак. № 3189.

30к-1
10521
Пролетары ўсіх краін, злучайцеся!

ЗА ЛЕНІНСКУЮ ВУЧОБУ

ОРГАН КУЛЬТПРОПУ ЦК КП(б)Б

№ 10

СЬНЕЖАНЬ 1932

ВЫХОДЗІЦЬ 2 РАЗЫ ў МЕСЯЦ

XVIII

10774

ДЗЯРЖАУНАЕ ВЫДАВЕЦТВА БЕЛАРУСІ
ПАРТМАССЭКТАР

МЕНСК

1932

60166

БД 2231

Літпраўка А. Зіміонка
 Карэкт. У. Ляўданскага
 Тэхрэдактар І. Мілешка
 Здана ў друкарню 23-ХІІ—32 г.
 Падпісана да друку 19/ІІ—33 г.
 Набрана брыгадай Бамара
 Адказ. кар. друк. Варатынская

З Ь М Е С Т

Стар.

А. Залескі—Разьмеркаваньне калгасных даходаў—чарговае зьвязно ў справе арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня колгасаў	3
Ц. Гурвіч—Прапагандыст—цэнтральная фігура марксысцка-ленінскага выха- ваньня	11

Трыбуна прапагандыста

Дзімчукоў.—Як я праводжу заняці	17
Козьленко.—Больш увагі прапагандысту	18

Ударніцтва і спаборніцтва на фронце партвучобы

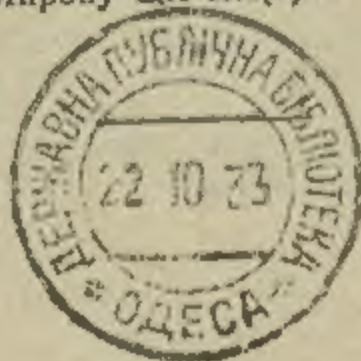
Самаабавязальства Лагойскай пропгрупы	20
Выклік слухачоў кандыдацкай школы ячэйкі Райспажыўсаюзу Лагойскага раёну	22
Дагавор партшкол пры Зарэцкай ячэйцы Пleshчаніцкага раёну	23

Вопыт месц.

Марксысцка-ленінскае выхаваньне патрабуе канкрэтнага апэратыўнага кіраў- ніцтва	24
--	----

Програмы, заданьні, мэтод распрацоўкі.

Усім РК і ГК КП(б)Б	27
Дадатак да праграмы кандыдацкіх школ на вёсцы	28
Ад сэктару прапаганды Культпропу ЦК КП(б)Б	32

Заказ № 3189.

5.000

(2 арк).

Ум. Галоўлітбелу № а 1348.

Друкарня імя Сталіна.

А. Залескі.

РАЗЬМЕРКАВАНЬНЕ КОЛГАСНЫХ ДАХОДАЎ—ЧАРГОВАЕ ЗЬВЯНО Ё СПРАВЕ ОРГАНІЗАЦЫЙНА-ГАСПАДАРЧАГА ЎМАЦАВАНЬНЯ КОЛГАСАЎ

Бягучы сельска-гаспадарчы год, заключны год першай пяцігодкі, канчаецца. Гэты год характарызуецца значнымі дасягненьнямі ў справе колгаснага будаўніцтва і організацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня колгасаў у іх арцельнай форме. Правільная організацыя працы на аснове сталых вытворчых брыгад, будаўніцтва новых МТС, укараненьне зьдзельшчыны, барацьба з дробна-буржуазнай ураўнілаўкай, абязьліччай, укараненьне агрозоотэхнічных мерапрыемстваў у колгасную вытворчасць, разьвіцьцё колгаснага гандлю садзейнічала значнаму росту, як натуральнай, так і грашовай частак даходу колгасаў.

Зараз колгасы ўсутыч падыходзяць да канчатковага разьмеркаваньня даходаў і ўраджаю за 1932 г.

„Разьмеркаваньне даходаў у колгасах будзе праходзіць ва ўмовах кулацкага супраціўленьня і імкненьня кулацтва правесці разьмеркаваньне па ядоцкім, ураўнілаўскім „прынцыпе“. Задача партыйных і савецкіх організа-

цый—арганізаваць масы на рашучы ўдар кулацкай дзейнасьці і разгарнуць вакол разьмеркаваньня даходаў шырокую масава-політычную работу з прыцягненьнем колгаснага актыву і мас колгасьнікаў“ (пастава ЦК КП(б)Б „Аб разьмеркаваньні даходаў у колгасах“ за 1932 г.).

І на гэтым вучастку соцыялістычнага будаўніцтва, як і на вучастку ўсіх відаў загатоўак (а справа правільнага разьмеркаваньня даходаў і ўраджаю ў колгасах знаходзіцца ў самай шчыльнай сувязі са справай выкананьня колгасамі сваіх абавязкаў перад пролетарскай дзяржавай), кулак абвастрае сваё супраціўленьне, імкнецца ўзмацніць свой уплыў сярод паасобных груп адсталых колгасьнікаў, дзейнічае праз сваю агентуру ў асобе пралезшых у паасобныя зьвоньні савецкага, загатоўчага, колгаснага апарату і нават у партыю кулацкіх элемэнтаў, перараджэньцаў, правых і „левых“ опартуністаў і прымірэнцаў да іх.

Разьмеркаваньне колгасных даходаў—кампанія надзвычай вялі-

кай політычнай важнасці. Зусім зразумела, што па выніках размеркавання колгасных даходаў ня толькі колгаснік, а і аднаасобнік будзе вызначаць свае далейшыя адносіны да колгасаў. Правільнае размеркаванне даходаў у колгасах па колькасці і якасці працы, укладзенай кожным колгаснікам, з'яўляецца асноўным стымулам падвышэння зацікаўленасці кожнага паасобнага колгасніка ў развіцці і расшырэнні гаспадаркі колгасаў. Толькі на аснове правільнага размеркавання ўраджаю і даходаў з поспехам будзе дасягнута далейшае замацаванне сталых вытворчых брыгад, далейшае ўкараненне здзелшчыны ва ўсіх галінах гаспадаркі колгасаў і вырашэнне важнейшай задачы—падвышэння ўраджайнасці колгасных палёў.

У аснову размеркавання даходаў колгасаў 1932 г. павінны быць пакладзены наступныя важнейшыя задачы: першая—гэта поўнае і сваячасовае выкананне кожным колгасам сваіх абавязкаў перад пролетарскай дзяржавай, другая—забеспячэнне далейшага росту гаспадаркі колгасу і яе далейшы ўздым на падставе сацыялістычнага ўзнаўлення, і трэцяя—гэта павялічэнне размераў даходу, атрымліваемых колгаснікам і на рукі па працаднёх.

У пастанове СНК СССР і ЦК УсеКП(б) ад 5 ліпеня г. г. „аб уборачнай кампаніі“ указана, што „пасля сканчэння здачы прдукцыі паводле ўстаноўленага пляну дзяржаўных загатоўак ранніх збожжавых культур і пасля вызначэння насенных фондаў, без усякай затрымкі

колгаснікам павінна быць выдана праўленнем колгасу ўся астатняя частка харчовага і кармовага збожжа, якое ім прыпадае“. Ёсць рад колгасаў, якія пры актыўным удзеле зацікаўленых у хутчэйшым размеркаванні даходаў колгаснікаў ужо скончылі абмалот і здачу хлеба дзяржаве па пляне заготоўак і поўнасьцю вярнулі атрыманую ім ад дзяржавы насенную пазычку. Вопыт перадавых колгасаў павінны ўлічыць усе астатнія колгасы, якія зацягваюць абмалот і здачу хлеба і тым самым затрымліваюць канчатковае размеркаванне даходаў і ўраджаю сярод колгаснікаў. Указанне СНК і ЦК аб тым, што поўнае выкананне пляну дзяржаўных заготоўак павінна быць праведзена ў першую чаргу і аб тым, што свабодны гандаль збожжам можа праводзіцца „толькі ў тым выпадку, калі па рэспубліцы плян збожжазаготоўак будзе выкананы ў цэлым і па культуррах“ (пастанова IV пленуму ЦК КП(б)Б) павінна быць шырока растлумачана колгасным масам.

Той колгас, які-б размеркаваў даходы, папярэднія выканаўшы поўнасьцю плян дзяржаўных заготоўак,—стаў-бы на шлях кулака і аказаўся-б яго верным саюзнікам у барацьбе супроць колгаснага будаўніцтва. Выканаўшы плян дзяржаўных заготоўак, кожны колгас павінен поўнасьцю забяспечыць насеннем веснавы пасеўны клін запраектаванай плошчы па паасобных культуррах. Пры чым гэта задача можа лічыцца выкананай толькі тады, калі патрэбнае насенне кожнай культуры будзе адсартавана, зважана

засыпана ў адпаведных памяшканьнях і здана па акту вызначанаму для догляду і аховы колгасьніку. Неабходна паставіць задачай, каб на разьмеркаваньне па працаднёх прыпадала ня менш 50—60 проц. агуловага даходу і ва ўсякім выпадку ня менш таго, што атрымана колгасьнікамі на рукі ў мінулым годзе. Тут неабходна рашуча стаць на шлях скарачэньня адміністрацыйна-ўпраўленчых выдаткаў, скарачэньня шматлікіх фондаў, зьніжэньня кошту новага будаўніцтва, зьнішчэньня страт пры апрацоўцы ільну і каняпель і больш поўнага скарыстаньня ўсёй наяўнай рабочай сілы ў колгасах на работах па вывазцы лесу, дарожным будаўніцтве і іншых адыходных работах.

Вынікі праведзенага авансаваньня колгасьнікаў у гэтым годзе ў залік разьмеркаваньня даходаў з усёй яскравасьцю гавораць аб тым, што ў параўнаньні з мінулым годам значна выраслі даходы колгасаў і ўжо ў парадку авансаваньня колгасьнікі атрымалі па сваіх працаднёх значную колькасць прадуктаў і грошай. Так, напрыклад, у колгасе „Новы быт“ Менскага раёну, сям'я колгасьніка *Кіселя*, у якой 2 працаздольных і 3 непрацаздольных, у парадку авансаваньня атрымала па выпрацаваных да 15/IX 1932 г. 377 працадні 42 пуды хлеба. Колгас поўнасьцю і датэрмінова выканаў плян хлебазаготовак і прыступіў да канчатковага разьмеркаваньня ўраджаю паміж колгасьнікамі.

Папярэднія ітогі гаспадарчай дзейнасьці колгасаў з усёй выразнасьцю паказваюць, што ў тых колгасах, дзе ў сапраўднасьці праводзілася работа па ўкара-

неньні агротэхнікі ў сельскую гаспадарку, значна ўзрасла ўраджайнасьць і вырас даход колгасаў.

Так, напрыклад, у ільняводчым колгасе „Ленінскі шлях“ Дрысенскага раёну, які дабіўся ўраджаю ў 2,75 ц ільнасемені з 1 га супроць 1,70 ц у мінулым годзе; 10 ц ільнатрасты з 1 га супроць 4,1 ц; 100 ц бульбы з 1 га супроць 84 ц; 7,5 ц жыта супроць 4,68 ц, 7,5 ц аўса супроць 4,78 ц і 25 ц канюшынага сена супроць 15,8 ц, атрыманых з 1 га ў мінулым годзе, агульны даход за 1932 г. вырас супроць мінулага году ў 3,5 разы. Колгас поўнасьцю выконвае ўстаноўлены для яго плян заготовак усіх відаў, забяспечвае поўнасьцю засыпку неабходных насенных і фуражных фондаў, пасьпяхова разгортвае колгасны гандаль і разьмяркоўвае значную частку агульнага даходу паміж колгасьнікамі. На кожны працадзень у сярэднім па колгасе прыпадае прадуктамі і грашыма на суму 1 р. 96 к., у тым ліку 55 кг зерневых, 11,8 кг кармоў, 4 кг іншых прадуктаў і 1 р. 16 к. грашыма.

Ня менш паказальнымі зьяўляюцца ітогі башавіцкай работы за высокую прадукцыйнасьць колгаснай жывёлагадоўлі і ўплыў яе на рост даходаў колгасаў і колгасьнікаў; так, напрыклад, сьвінагадоўчая таварная фэрма комуны „Верны шлях“ Дрысенскага раёну, пасьпяхова перамагаючы цяжкасьці вясны, недахоп кармоў, утрымліваючы сьвіней у неабсталяваных старых будынках, дабілася вялікіх рэзультатаў. Ад 21 сьвінаматкі выгадавана 153 парасят, што дае ў сярэднім 7,3 парасят на 1 сьвінаматку. Маючы ста-

да ў 59 дарослых сьвінаматак, комуна здае ў парадку дзяржаўных загатавак 82 ц сьвініны. Даход комуны ад асноўнай галіны гаспадаркі—сьвінагадоўлі значна вырас супроць мінулага году. Комунары паспяхова разьвіваюць іншыя галіны сваёй гаспадаркі, падводзяць моцную кармавую базу пад сацыялістычную жывёлагадоўлю, сваячасова і ў поўнасьцю выконваюць пляны загатавак, шырока разгортваюць колгасны гандаль і ў выніку разьмеркаваньня ўраджаю атрымліваюць на кожны працадзень 1,5 кг зерневых, 1,5 кг бульбы і 1 руб. 65 к. грашыма.

Значна ўзрасьлі даходы колгасаў і дабрабыт колгаснікаў і ў выніку шырокага разгортваньня колгаснага гандлю прадуктамі сельскай гаспадаркі; так, напрыклад, колгас „Найер Лэбэн“ Віцебскага раёну разьмяркоўвае паміж колгаснікамі, апрача прадуктаў, па 8 р. грашыма на кожны працадзень. У колгасе імя Дзяржынскага Менскага раёну, сям'я колгасніка Трушкевіча Пётры толькі ў парадку авансаваньня ў залік разьмеркаваньня даходаў атрымала па сваіх працаднях 1800 руб. грашыма, 2,4 ц жыта, 3 ц ячменю і 4,2 тony бульбы.

Аднак, было-б памылковым, калі-б мы думалі, што гэтыя колгасы і рад іншых колгасаў БССР дабіліся посьпехаў у сваёй рабоце ў парадку самацёку. Гэтыя посьпехі атрыманы ў барацьбе з кулацкім уплывам і пры шырокім удзеле колгасных мас, у рашучай барацьбе за замацаваньне сталай вытворчай брыгады, як асноўнага зьвязна колгаснай вытворчасьці, за правільнае

разьмеркаваньне колгасных даходаў, за поўнае правядзеньне ўсіх мерапрыемстваў, забяспечваючых павышэньне ўраджайнасьці колгасных палёў, за павялічэньне даходнасьці колгаснай гаспадаркі.

Даныя з месц гавораць аб тым, што даходы і ўраджай разьмяркоўваецца ў асноўным па працаднях, шырокія колгасныя масы ўсьвядомілі значэньне разьмеркаваньня даходаў і ўраджаю ў залежнасьці ад колькасьці і якасьці працы. Працадзень заваяваў сабе моцны аўторытэт. Гэта, вядома, вялікае дасягненьне ў справе арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня колгасаў. Аднак, пры правядзеньні авансаваньня ў колгасах у гэтым годзе, у значнай частцы колгасаў наглядаліся памылкі і скажэньні клясавай лініі. Так, пры выдачы авансаў сенам, ня гледзячы на сваячасовыя і ясныя ўказаньні НКЗ і Колгасцэнтру аб парадку авансаваньня, урадзе месца сена выдавалі па дварох, каровах і едакох, прычым у некаторых мясцох ня толькі ня было належнай барацьбы з практыкай кулацкай ураўнілаўкі ў гэтым пытаньні, а, наадварот, некаторыя кіруючыя работнікі раёнаў гэтую лінію праводзілі самі.

Напрыклад, загадчыкам Хойніцкага райза было дано ўказаньне праўленьням колгасаў раёну аб выдзяленьні сенажаці на кожны колгасны двор да $\frac{2}{3}$ га. Праўленьне колгасу „Асоавіяхім“ Хойніцкага раёну па пытаньні наконт авансаваньня колгаснікаў сенам вынесла 6 жніўня г. г. пастанову наступнага зьместу: „Забяспечыць членаў колгасу сенажацьцю на неабагуленую

жывёлу па 1 га на гаспадарку. Адвод даручыць старшыні колгасу т. Дубікоўскаму Язэпу не пазьней 8/VIII—32 г". У многіх колгасах авансы збожжам і грашыма выдаваліся па патрэбах, або ўсім пароўну на сям'ю. Вядома, гэтым патуралі рвачу і гультаю, які скарыстоўваў кулацкі метад разьмеркаваньня; ён за гэта стаяў гарой, каб за кошт чужой працы, за кошт працы добрасумленных колгаснікаў пажывіцца, больш урваць не працуючы.

Цяпер, калі ўсе колгасы БССР уступаюць у найбольш адказны перыод разьмеркаваньня даходаў, дапушчаныя політычныя памылкі пры авансаваньні ў гэтым годзе, а таксама і памылкі мінулага году павінны быць улічаны. справу разьмеркаваньня даходаў у колгасах павінны ўзяць пад сваё непасрэднае кіраўніцтва раённыя партыйныя і зямельна-колгасныя органы, а таксама і сельпартячэйкі. Асаблівая роля ў гэтым пытаньні ўскладаецца на кожнага вясковага партыйца і камсамольца, на работнікаў раённых зямельна-калгасных органаў і МТС.

Ёсьць рад фактаў, калі пасабныя партыйцы і камсамольцы ў час разьмеркаваньня даходаў аказваюцца на повадзе ў кулака, аказваюцца праваднікамі рвацкіх, антыдзяржаўных тэндэnciaй, становяцца барацьбітамі за дробна-буржуазную, кулацкую ўраўнілаўку, патураюць безгаспадарчасьці і разбазарваньню колгаснага збожжа, разбазарваньню працадзён у колгасах. Пленум падкрэсьлівае, што кулацкае супраціўленьне, кулацкая работа ў некаторых колгасах і сярод працоўных ад-

наасобнікаў маглі мець пэўны ўплыў толькі ў выніку страты клясавай пільнасьці асобнымі сельскімі партарганізацыямі, засьмечанасьці апошніх клясаварожымі элемэнтамі, з прычыны разлажэньня і змыканьня камуністаў, якія стаяць на чале асобных загатоўчых арганізацый, сельсаветаў, колгасаў, з кулацтвам і няпрыняцьця сваячасовых мер з боку раённых партарганізацый" (Асіповічы, Магілёў, Быхаў—„Заготзбожжа“, Слуцк—„Плодага-родніна“ і г. д.) (рэз. IV пленуму ЦК КП(б)Б).

Ёсьць рад фактаў, калі пасабныя работнікі сельсаветаў і раённых устаноў прабуюць належнае кіраўніцтва і дапамогу колгасам падмяніць голым адміністраваньнем і камандваньнем. Задача раённага кіраўніцтва—ведаць сапраўдны гаспадарчы стан кожнага колгасу, задача партыйных ячэек—ведаць кожную брыгаду, выявіць працу лепшых брыгад і брыгадзіраў.

Побач з адказнай работай па выкананьні ўсіх відаў заготовак, па бальшавіцкай падрыхтоўцы веснавой сяўбы, па ўздыме ўраджайнасьці—барацьба за правільнае разьмеркаваньне ўраджаю і даходаў зьяўляецца праверкай бяздольнасьці кожнай вясковай ячэйкі, яе клясавай пільнасьці і рашучасьці ў барацьбе з клясавым ворагам.

У гэтай барацьбе кожная партыйная ячэйка павінна рашуча ачышчаць сябе ад кулацкіх агентаў, ад опартуністаў усіх колераў, павінна ў процэсе гэтай барацьбы выходзіць кандыдатаў і маладых членаў партыі, выходзіць беспартыйны колгасны актыў.

Размеркаванне даходаў і ўраджаю, згодна даных дырэктыв, павінна быць скончана ва ўсіх колгасах да 15 студзеня 1933 г. і не пазьней лютага 1933 г. павінен быць скончана выдача колгаснікам усіх даходаў па працэдурх. Адсюль задача, якая зараз стаіць перад зямельна-колгаснымі органамі як у цэнтры, так і на мясцох— забяспечыць у колгасах поўны падлік усяго сабранага ўраджаю і атрыманых даходаў, выпрацаваных кожнай брыгадай і кожным колгаснікам працэдурх, а таксама складанне плянаў размеркавання даходаў. На дапамогу колгасам у выкананні гэтай работы павінен быць прыцягнут рахунковы апарат сельскіх і раённых устаноў, вясковае настаўніцтва і іншыя работнікі, знаёмыя з гэтым.

Аднак, трэба рашуча папярэдыць ад выпадкаў практыкі мінулага году, калі падлікі колгасных даходаў і працэдурх, а таксама складанне плянаў размеркавання рабіліся ва многіх мясцох паасобнымі работнікамі габінэтна, бяз удзелу ня толькі колгасных мас, але нават і саміх праўленьняў колгасаў. Непасрэднае правядзенне гэтай работы ляжыць на праўленьні колгасаў і саміх колгасніках.

Адлічэнне ў непадзельны фонд, якое павінна рабіцца ў кожным колгасе і якое прызначаецца на капітальнае будаўніцтва і набыццё жывёлы і машын, мае надзвычай вялікае значэнне ў справе далейшага ўмацавання колгасаў; таму пры размеркаванні даходаў трэба з усёй уважлівасцю

аднесціся да выдзялення гэтых адлічэнняў.

Неабходна рашуча адхіліць практыку вылучэння колгасам шматлікіх фондаў, у многіх выпадках садзейнічаючых ураўнілаўцы ў размеркаванні даходаў і ўкрыванню ад хлебадачы. Стварэнне шматлікіх фондаў зьяўляецца адным з метадаў барацьбы кулацкіх антысавецкіх элементаў супроць організ. гасп. умацавання колгасаў, выканання колгасамі сваіх абавязкаў перад дзяржавай і палепшання дабрабыту колгаснікаў.

Ёсць факты, што ў радзе раёнаў распаўсюджана практыка, калі раённыя і сельскія арганізацыі навязваюць колгасам забеспячэнне прадуктамі розных асоб, не працуючых у колгасе. Некаторыя дырэктары МТС (Лагойск, Крупкі) прымацавалі работнікаў да паасобных колгасаў, запрапанаваўшы апошнім забяспечваць гэтых работнікаў прадуктамі харчавання па пэўных нормах і цвёрдых цэнах. Каралішчанскі сельсавет Менскага раёну запрапанаваў колгасам адпускаць прадукты харчавання па цвёрдым цэнам членам сельсавету, работнікам коопэрацыі і іншым служачым, не працуючым на колгаснай вытворчасці, у тых-жа размерках, колькі атрымліваюць колгаснікі. Або такі факт, калі Прылепскі сельсавет Койданаўскага раёну абавязваў старшыню праўлення колгасу налічваць працэдурх сельскім выканаўцам і членам сельсавету-колгаснікам за работу, ня звязаную з колгасам; у выніку гэтага распараджэння кожны месяц налічваецца кожнаму члену сель-

савету і сельскаму выканаўцу па 15 працадзён. Такія ганебныя факты павінны быць рашуча знішчаны, з прыцягненнем да адказнасці тых, хто ня хоча выконваць дырэктывы партыі і ўраду.

У пастанове ЦКК УсеКП(б) ад 9/VIII-32 г. па гэтым пытанні сказана наступнае: „Катэгорычна забараніць раённым і вясковым партыйным, савецкім і колгасным арганізацыям адносіць на кошт колгасаў, утрыманьне службовых асоб, упаўнаважаных з камандыраваных з гэтых арганізацый і прапанаваць зьняць з аплаты за кошт колгасу ўсіх асоб, ня маючых непасрэдных адносін да колгаснай вытворчасці (сельвыканаўцы, работнікі коопэрацыі, члены сельсавету, калі яны не працуюць у колгаснай вытворчасці)... Грамадская праца і гаспадарча-політычныя кампаніі павінны, як правіла, праводзіцца колгаснікамі ў парадку грамадскай нагрузкі, без налічэння працадзён“.

Неабходна яшчэ спыніцца на значна разбухшых абслугоўваючых апаратах многіх колгасаў. Як вядома, гэты абслугоўваючы персанал ня ўдзельнічае ў колгаснай вытворчасці, а між тым, атрымлівае з агульнага ліку значную колькасць працадзён і гэтым самым зніжае як кошт самога працадня, так і даход колгасніка. Так, напрыклад, у колгасе „імя Будзённага“ Заслаўскага раёну абслугоўваючага персаналу 26 чалавек, у той час, як у колгасе толькі 136 гаспадарак і 1400 га зямлі. Зусім зразумела, што такі разбухшы апарат зьяўляецца на хлебнікам колгаснікаў, працую-

чых непасрэдна на вытворчасці Колгасы павінны рашуча стаць на шлях скарачэння колькасці апаратчыкаў з тым, каб адміністрацыйна-ўпраўленчыя выдаткі складалі ня больш як $1\frac{1}{2}$ —2 проц. агульнага даходу у буйных колгасах і 2—3 проц. у дробных колгасах. Побач з гэтым павінна быць поўнасьцю праведзена ў жыццё ўказаньне Колгасцэнтру і НКЗ СССР ад 11/VII аб тым, што кіруючы і абслугоўваючы склад колгаснікаў (члены праўленьняў, загадчыкі гаспадаркі, вартаўнікі, рахункаводы і іншыя) не павінны атрымліваць натурай больш тэй колькасці produkтаў, якую атрымліваюць добрасумленна працуючыя колгаснікі. Астатняя колькасць працадзён, выпрацаваных кіруючым і абслугоўваючым складам колгаснікаў, павінны аплачвацца грашыма. Барацьба за якасць работы, за далейшае ўмацаваньне сталай вытворчай брыгады, як асноўнага зьвяна ў падвышэньні ўраджайнасці колгасных палёў і ў арганізацыйна-гаспадарчым умацаваньні колгасаў, зьяўляецца важнейшай задачай. Трэба дабіцца поўнага выкананьня прыразмеркаваньні даходаў пастановы СНК і ЦК аб павышэньні і зьніжэньні ацэнка працадня або колькасці працадзён для брыгад і брыгадзіраў у межах ад 10 да 20 проц. у залежнасці ад якасці работы. Соцыялістычныя формы працы ў сельскай гаспадарцы павінны на практыцы паказваць больш высокую яе прадукцыйнасць і ў зьвязку з гэтым павялічэньне ўраджайнасці колгасных палёў, павялічэньне прадукцыйнасці жывёлы і атрыманьне большых

даходаў колгасамі і колгасьні-
камі. Ад таго, наколькі пра-
вільна будзе зроблена ацэнка
працадня ў кожнай брыгадзе па
якасьці яе работы і будзе зале-
жаць посьпех барацьбы за вы-
сокі ўраджай, за арганізацыйна-
гаспадарчае ўмацаваньне кол-
гасаў.

На што яшчэ павінна быць
зьвернута ўвага пры разьмерка-
ваньні даходаў—гэта на свая-
часовую выдачу колгасьнікам
належащих ім па пляне разьмер-
каваньня натуральных і грашо-
вых даходаў. Раённыя зямель-
ныя і колгасныя органы і МТС
павінны ўзяць гэтае пытаньне
па свой неаслабны нагляд.
Праўленьні колгасаў і паасобныя
старшыні колгасаў, якія будуць
затрымліваць сваячасовую вы-
дачу даходаў колгасьнікам, па-
вінны прыцягвацца да адказ-
насьці.

Пляны разьмеркаваньня дахо-
даў павінны абавязкова зацьвяр-
джацца агульнымі сходамі кол-
гасьнікаў. Трэба забясьпечыць
такое становішча, каб кожны
колгасьнік і колгасьніца ведалі

кожную стацыю прыбыткаў і
выдаткаў колгасу, каб перад ім
быў разгорнуты малянак гада-
вой гаспадарчай дзейнасьці кол-
гасу, каб па выніках свай
работы колгасьнікі маглі мерка-
ваць аб тых шырокіх перапагах,
якія дае колектыўная гаспадарка,
і аб перспэктывах колгаснага
будаўніцтва, Трэба на аснове
разгорнутай крытыкі і самакры-
тыкі выявіць недахопы, якія
меліся ў процэсе гадавой ра-
боты і на вопыце гэтага гаспа-
дарчага году мобілізаваць шы-
рокія колгасныя масы на ба-
рацьбу за ўмацаваньне і расшы-
рэньне гаспадаркі колгасу, за
высокі ўраджай, за поўнае вы-
кананьне ўсіх мерапрыемстваў,
вызначаемых на 1933 г.—першы
год другой пяцігодкі. Правя-
дзеньнем шырокай масавай ра-
боты вакол кампаніі разьмерка-
ваньня даходаў у колгасах трэба
яшчэ больш згурпаваць шырокія
колгасныя масы вакол КП(б)Б
для рашучага адпору кулацкім
элемэнтам, работа якіх накіра-
вана на зрыў правільнага разь-
меркаваньня даходаў у колгасах
на зрыў колгаснага будаўніцтва.

ПРОПАГАНДИСТ — ЦЕНТРАЛЬНАЯ ФИГУРА МАРКСЫСЦКА-ЛЕНИНСКАГА ВЫХАВАНЬНЯ

Баяздольнасьць партыі, парт-арганізацыі, паасобных камуністаў у барацьбе за выкананьне задач соцыялістычнага будаўніцтва залежыць ад політычнай узброенасьці камуністаў, ад іх рэвалюцыйнай пільнасьці, ад здольнасьці змагацца за генэральную лінію партыі, політычна ўзначальць, павесці за сабой масы колгаснікаў і беспартыйных рабочых, у барацьбе з клясамым ворагам, узмацніўшым сваё супраціўленьне бязьлітаснай і яраснай барацьбе з кулаком, з кулацкімі ўплывамі, з кулацкай агентурай у партыі, з опартунізмамі розных колераў, з правым опартунізмам, як з галоўнай небясьпекай, з малейшымі праявамі перараджэньства, славесна-дэкларацыйных адносінаў да лініі партыі, двурушніцтва, буржуазнага нацыяналізму, з прымірэнцтвам і гнілым лібэралізмам.

Чыстка партыйных радоў, якая набліжаецца, павінна зьявіцца магутным вагаром у справе паліпшэньня якасьці марксысцка-ленінскага выхаваньня, якасьці работы па ідэйнаму ўзбраеньню камуністаў.

„Кожны камуніст павінен ясна ўяўляць клясавыя зрухі, якія адбываюцца ў краіне, складаны пераплёт клясавай барацьбы і

высока трымаць сыцяг ваяўнічага бальшавізму. Ён абавязан сваячасова выкрываць новыя манэўры, новую тактыку клясавых ворагаў, опартуністаў, двурушнікаў, перараджэнкаў і ашуканцаў партыі, даваць ім бязьлітасны, адпор, умацоўваць жалезную дысцыпліну ў радок партыі, упарта і настойліва працаваць над соцыялістычным перавыхаваньнем мас.

Партарганізацыі павінны забясьпечыць рашучы паварот у павышэньні якасьці марксысцка-ленінскага выхаваньня, у справе ідэйнага ўзбраеньняў камуністаў.

Барацьба за якасьць партыйнага выхаваньня ўпіраецца ў пытаньне аб жывых яе носьбітах—у пытаньне аб прапагандысцкіх кадрах партыі. Партыйна вытрыманы, тэорэтычна падрыхтаваны і мэтадычна вопытны прапагандыст—гэта асноўнае зьвяно марксысцка-ленінскага выхаваньня партарганізацыі. Словы Леніна аб тым, што партыя павінна сваіх прапагандыстаў „спэцыялізаваць, скарыстоўваць цалкам і берагчы сугуба“, запісаныя ім яшчэ ў 1902 г. („Ліст да таварышоў аб нашых арганізацыйных задачах“) атрымліваюць цяпер, у пэрыод будаўніцтва соцыялізму, калі гэтая справа стала справай мільёнаў, гіганцкае, нязьмернае значэньне.

Справа ідзе не аб адзінках і дзесятках, справа ідзе аб падрыхтоўцы соцень і тысяч прапандыстаў. Даволі прывесці некаторыя лічбы: калі ў 1927 г. сеткай партасветы на Беларусі было ахоплена 19555 чал., у 1930 г.—60—65 тыс., то па кантрольных лічбах на 32—33 г. намечан ахоп каля 100 тыс. чалавек (павялічэнне больш, чым у 5 раз). Калі ў 1927 г. мы мелі ўсяго 799 прапандыстаў, то цяперлік патрэбных па папярэдніх намётках прапандыстаў складае 3,5 тыс. чал. (павялічэнне больш, чым у 4 разы).

Армія прапандыстаў партыі папаяняецца новымі маладымі кадрамі, расьце колькасць нізавых рабочых прапандыстаў. Побач з некаторым зніжэннем процанту прапандыстаў з вышэйшай адукацыяй расьце процант прапандыстаў з сярэдняй і асабліва ніжэйшай адукацыяй (процант з сярэдняй адукацыяй: у 1927 г.—19,1, у 1932 г.—27,6, з ніжэйшай адукацыяй: у 1927 г.—16,2, у 1932 г.—48,1).

Справа ідзе аб вырошчваньні новых прапандысцкіх кадраў, справа ідзе аб тым, каб выхаваць атрады ваяўнічых левіцаў, якія былі-б здольнымі ўзбройваць масы членаў партыі, беспартыйных рабочых, колгаснікаў і моладзь марксысцка-ленінскай тэорыі у барацьбе з контррэвалюцыйным трацкізмам, ў усякімі праяўленьнямі опартунізму, з правым апартунізмам, як галоўнай небяспекай на даным этапе, з гілым лібэралізмам і прымірэнствам, з кулацкімі ўплывамі на пасабныя няўстойлівыя элементы партыі, на пасабныя групы рабочых, колгаснікаў і працоўных аднаасобнікаў.

Справа ідзе аб тым, каб прапандыст партыі быў-бы здольны ўздымаць кожнае канкрэтнае пытаньне штодзённай практыкі сацыялізму на прынцыповую бальшавіцкую вышыню, арганізоўваць масы ў барацьбе за кожны крок на шляху да поўнай перамогі сацыялізму, у барацьбе за канчатковую мэту пролетарыату.

Агляд раду прадпрыемстваў Менску і Віцебску паказаў, што справа сыстэматычнай падрыхтоўкі прапандыстаў пастаўлена надзвычай дрэнна. Няма жывога інструктажу прапандыстаў, няма кантролю за іх работай, вельмі недавальняюча пастаўлена мэтычнае кіраўніцтва. Сапраўды, ці дапушчальны такія зьявішчы: прапандыст ВСПШ яч. службы эксплёатацыі (Менск) „даказвае“ слухачам, што ў Расіі ня было свайго нацыянальнага капіталізму, што народніцтва было звязана з марксызмам-ленінізмам, які „раней быў навукай, а цяпер азначае будаўніцтва сацыялізму“, што ідэолягам „Зямлі і Волі“ быў Герцан, а Чарнышэўскі выдаваў „Колокол“, што тэрор—гэта мэтад меншавіцкі і т. д. На заводзе Гомсельмаш рабочы Газарунаў на сваё запытаньне: „ці не зьяўляецца трацкісцкая контрбанда Слуцкага справай рэвізіі левізму, замены яго трацкізмам“ атрымаў адказ: „Левізм зьяўляецца настолькі моцным, што рэвізаваць яго нельга ніякім чынам. Слуцкі не рэвізаваў Леніна, а сказаў толькі аб тым, што Ленін да вайны ня быў бальшавіком“.

На занятках ВСПШ скурзаводу Віцебску на выступленьне слухача аб тым, што „Бунд выступаў левунг культурна-нацыянальнай аўтаноміі“, кіраўнік адказвае:

„Ленін выступаў супроць бундаўцаў, таму, што яны выстаўлялі сябе гегемонам рабочага руху. Ня ведаю, ці высоўвалі бундаўцы лёзунг культурна-нацыянальнай аўтаноміі, бо Ленін заўсёды сам быў за тое, каб даць магчымасць усім разьвіваць сваю культуру“.

Адзін з кіраўнікоў Жлобінскай партшколы на запытаньне „чаму ў капіталістычных краінах крызіс перавытворчасьці“, адкавае: „Таму, што існуе Савецкі саюз“, а другі на запытаньне, „чым тлумачацца цяжкасьці нашага росту“—адказвае. „У нас цяжкасьці таму, што пасля вайны пашло шпаркае размнажэньне людзей і павялічыліся патрэбнасьці“.

Прапагандыст заводу „Комінтэрн“ (Барысаў) заяўляе: „Першы расійскі марксыст—гэта Плеханаў. Ён організаваў партыю“.

І такая не партыйная, а антыпартыйная пропаганда, такое пратаскванае трацкісцкай кантрабанды буржуазна-нацыяналістычных установак, яўна меншавіцкіх канцэпцый падаецца слухачам, як тэорыя марксызму-ленінізму. Хто-ж нясе адказнасьць за такое „выхаваньне“? У чым прычына такога становішча? У тым, што партыйныя камітэты, ячэйкі ня ведаюць твару сваіх прапагандыстаў і дзякуючы гэтаму не даюць належнага адпору такой шкоднай клясава-варожай прапагандзе, не займаліся пытаньнем якасьці партвучобы, а ў большасьці сваёй абмяжоўваліся камплектаваньнем школ. У тым, што не організаўвалі, не дапамагалі, не стваралі адпаведных умоў прапагандысту для падняцьця свайго тэарэтычнага ўзроўню, не праявілі дастатковай бальшавіцкай пільнасьці ў падборы прапа-

гандыстаў. У тым, што адсутнічала сыстэматычная, штодзенная праверка работы прапагандыстаў і падрыхтоўка іх.

Справа падрыхтоўкі прапагандыстаў ня стала яшчэ справай партыйных камітэтаў у цэлым. Мы маем цэлы рад фактаў, калі райкомы партыі замест зьбіраньня прапагандысцкіх кадраў разбазарваюць іх. Колькасьць штатных прапагандыстаў яшчэ далёка не задавальняе патрэбы ў іх, а між тым Быхаўскі РК КП(б)Б, напрыклад, свайго штатнага прапагандыста т. Цухно зрабіў сакратаром ячэйкі; Копыльскі РК перавёў на іншую працу штатнага прапагандыста Курбацкага. Такія-ж факты мы наглядаем у Касьцюковіцкім раёне, Слуцкім і інш. Ёсьць выпадкі (і іх ня мала), калі штатных прапагандыстаў бесьпералынна адрываюць на рознага роду кампаніі, зусім ня лічачыся з умовамі і задачамі іх работы.

Усё гэта стварае такія абставіны, калі і самі прапагандысты недаацэньваюць значэньня прапагандысцкай работы і ў некаторай сваёй частцы імкнуцца пакінуць яе.

Курсавая падрыхтоўка рабочых і колгасных прапагандыстаў праходзіць у большасьці выпадкаў насцьпех, кампанейскі і яўна недавальняюча, па-першае, таму што райкомы партыі і асабліва сельскія, адкладвалі падрыхтоўку прапагандыстаў на летні пэрыод, пэрыод міжпапар'я, лічачы, што гэты пэрыод зьяўляецца больш вольным часам ад сельскагаспадарчых работ: на справе-ж міжпапар'е было таксама загружана работамі па касьбе, падрыхтоўцы да ўборкі і інш. Адклад-

валі на восень, самую гарачую пару с-г. работ, у сувязі з чым курсы зрываліся або праводзіліся насцьпех, з-за недахвату часу.

Па-другое, партячэйкі да пасылкі на курсы падыходзілі формальна, пасылаючы таварышоў політычна непадрыхтаваных, якія ніколі не займаліся прапрабтай, часта кандыдатаў партыі і нават комсамольцаў, а Райкомы залічвалі іх на курсы без праверкі якасьці, бо ня было часу, трэба было іх хутчэй падрыхтаваць і забясьпечыць школы прапагандыстамі, у выніку чаго рад скончыўшых курсы прапагандыстаў або зусім не скарыстоўваецца, або са сваёй работай не спраўляецца.

Курсавая падрыхтоўка прапагандыстаў павінна праходзіць не кампанейскі, а насцьпч сыстэматычны характар. Падрыхтоўваць прапагандыстаў трэба на працягу ўсяго году, скарыстоўваючы зіміні час для падрыхтоўкі новых прапагандыстаў, з больш вялікім тэрмінам навучаньня (2-3 месяцы), а летні час для перападрыхтоўкі працуючых прапагандыстаў з больш кароткім тэрмінам навучаньня. Гэтым мы забясьпечым непарарывнасьць партвучобы і сваячасовасьць падрыхтоўкі і перападрыхтоўкі прапагандыстаў.

Адбор рабочых і колгасных прапагандыстаў павінен праходзіць сыстэматычна і надзвычай прадумана. Прапагандыст, які выдзяляецца на курсы, павінен быць папярэдняправеран з пункту гледжаньня яго партыйнай вытрыманасьці, політычнай падрыхтаванасьці і схільнасьці да прапагандысцкай работы. Няверна думаць, што 2—3 месяцы вучобы на курсах—і рабочы прапаган-

дыст падрыхтаваны. Найбольш здольных і політычна падрыхтаваных таварышоў трэба рыхтаваць да прапагандысцкай работы ўжо ў ВСПШ, у марксыска-ленінскіх гуртках, у вячэрніх камвузах. Трэба, каб кіраўнікі гэтых школ указвалі гэтым таварышам дадатковую літаратуру з клясыкаў марксызму-ленінізму, каб па асобных пытаньнях праводзілі з імі дадатковыя заняткі. Таварышоў, якіх ячэйка і РК лічыць магчымым рыхтаваць да прапагандысцкай работы, неабходна рашуча і максымальна разгружаць ад іншых партыйных нагрузак, а тыя партнагрузкі, якія ім даручаюцца, павінны ўвязвацца з задачай падрыхтоўкі іх, як прапагандыстаў (арганізацыя і правядзеньне гутарак з рабочымі ў час абедзенага перапынку, галоснага чытаньня і т. д.).

Курсы зьяўляюцца найбольш канцэнтраванай формай падрыхтоўкі рабочага прапагандыста і бязумоўна адыгрываюць рашучую ролю ў гэтай падрыхтоўцы.

Асноўнай умовай пасьпяховасьці работы курсаў зьяўляецца самадэталёвая, прадуманая і добра-якасная падрыхтоўка іх, як з пункту гледжаньня арганізацыі работы на саміх курсах, забясьпечаньня іх усімі неабходнымі навучальнымі дапаможнікамі, прыладамі, матэрыяльнымі ўмовам, так і з пункту гледжаньня падбору кіраўнікоў курсаў, а таксама ўсяго таго фактычнага мясцовага матэрыялу, які патрэбен рабочаму прапагандысту ў яго рабоце (матэрыялы аб станавішчы і практычных задачах колгасаў, прадпрыемстваў, саўгасаў, транспартных устаноў і т. д.).

Падрыхтоўка рабочага прапагандыста павінна сыстэматычна паўтарацца і пасля сканчэння аднамесячных або двухмесячных курсаў. Справа ідзе аб сталай і штодзённай дапамозе прапагандысту ў яго працы.

Асноўнай формай такой сыстэматычнай падрыхтоўкі пазаштатніх прапагандыстаў, асабліва рабочых і колгасных зьяўляюцца пропсэмінары. Яны арганізуюцца пры буйных прадпрыемствах, дзе ёсць кампактная група прапагандыстаў і куставыя пропсэмінары ў сельскіх раёнах, дзе нельга арганізаваць сямінару на прадпрыемстве, у саўгасе, колгасе. Пропсэмінары аб'ядноўваюць прапагандыстаў па тыпах школ і складаюцца з аднародных па ўзроўню развіцця асоб. Сямінар павінен аб'яднаць невялікія групы прапагандыстаў (8-10 чал.).

Неабходна дабіцца такога становішча, каб кіраўніцтва сямінарам зьяўлялася асноўнай і адказнай нагрузкай вылучаных на гэтую работу таварышоў.

Пропсэмінары займаюцца, як правіла, ня менш аднаго разу ў декаду. У сельскіх раёнах, дзе па ўмовах работы цяжка склікаць сельскіх прапагандыстаў, рэкамендуецца арганізоўваць куставыя сямінары і праводзіць заняткі 2 разы ў месяц, склікаючы прапагандыстаў на цэлы дзень або на два дні.

Задача сямінара рыхтаваць асноўную масу прапагандыстаў як з боку зместу вучобы (павышэнне тэарэтычнага ўзроўню), так і з боку метадыкі заняткаў.

Кожны прапагандыст прыходзіць на заняткі сямінару ўжо падрыхтаваным у асноўным да правядзення заняткаў па данай

тэме са слухачамі сваёй школы, гуртка, прачытаўшы мінімум указанай літаратуры і склаўшы чарнавы плян правядзення заняткаў. Заняткі сямінару павінны праводзіцца за некалькі дзён да заняткаў у школе, каб прапагандыст мог унесці неабходныя корэктывы ў свой плян, сур'ёзна яго прадумаць на аснове заняткаў сямінару.

Апошнія, як правіла, складаюцца з 2-х частак:

1) Кіраўнік сямінару разгортвае абгаварэнне чарговай тэмы заняткаў, высьвятляючы шляхам шырокай гутаркі стрыжнёвыя пытанні тэмы. Неабходна, каб прапагандыст, канчаючы заняткі, высьвятляў усё яму незразумелае, каб па ўсіх асноўных пытаннях атрымаў зусім выразныя і чоткія партыйныя ўстаноўкі. Па найбольш складаных пытаннях праграмы мэтазгодна арганізоўваць лекцыі кіраўнікоў сямінару. У сямінарах з больш падрыхтаванымі прапагандыстамі можна часам практыкаваць даклады па асобных удзельніках сямінару.

2) Другая частка заняткаў сямінару—гэта абгаварэнне пытанняў метадыкі: разгляд рабочых плянаў і запісаў па асобных удзельніках сямінару, абгаварэнне таго, як правёў заняткі той ці іншы прапагандыст, устанаўленьне пэўнага метадычнага адзінства ў прапрацоўцы данай тэмы.

Тут мы падыходзім да такой формы кіраўніцтва прапагандыстамі, як непасрэдны жывы інструктаж на прадпрыемстве. Сямінар прапагандыстаў або РК КП(б)Б вылучае аднаго ці групу кваліфікаваных таварышоў, якія прысутнічаюць на занятках і тут-жа пасля заняткаў па

сьвежых сьлядох зьбіраюць прапагандыстаў, стараст школ і ўсебакова аналізуюць праведзеныя заняткі, аказваючы таварыскую і непасрэдную дапамогу прапагандысту. Дадатным бокам такога жывога інструктажу зьяўляецца тое, што ён дае магчымасьць прыстасаваць формы дапамогі прапагандысту да яго індывідуальных асаблівасьцяў (узровень разьвіцьця, мэтадычны вопыт і інш.).

Такой-жа гібкай формай кіраўніцтва прапагандыстамі зьяўляецца і консультацыя (індывідуальная і групова) пры партыйных габінэтах. У дакладна вызначаныя дні прапагандыст павінен мець магчымасьць атрымаць консультацыю па сваім прадмеце. Консультант дапамагае прапагандысту і па пытаньнях мэтодыкі заняткаў: складаньне пляну заняткаў, падбор даведкавага, ілюстрацыйнага матэрыялу і інш.

Але першай умовай правільнай і паглыблена арганізаванай консультацыі зьяўляецца належная пастаноўка работы ў саміх партыйных габінэтах.

Партгабінэт—гэта мобілізацыйны пункт прапагандыста. Там павінна быць сконцэнтравана: літаратура для кіраўнікоў па кожнай тэме заняткаў, заданьні, мэтодычныя дапаможнікі, часопісы (у першую чаргу прапагандысцкія), бібліяграфія важнейшых артыкулаў па пытаньнях бягучай політыкі партыі, эканомікі, гісторыі, лэнінізму ў пэрыядычнай літаратуры часопісах, якія атрымліваюцца габінэтамі) і газэтах. Партгабінэт павінен арганізаваць падбор даведкавага мясцовага матэрыялу, неабходнага для пра-

вадзеньня заняткаў: трэба завесці асобную папку на кожнага прапагандыста раёну з улікам колькасьці праведзеных і сарваных заняткаў, з улікам таго, на колькі прапагандысту ўдалося пастаноўкай работы ў школе павысіць або зьнізіць наведвальнасьць слухачоў, з улікам якасьці праведзеных прапагандыстам заняткаў (ацэнка таварышоў, якія прысутнічалі на занятках па даручэньні Культпропу РК або кіраўніка сэмінару, выказваньні паасобных слухачоў аб працы прапагандыста). Партгабінэт павінен быць актыўным удзельнікам у арганізацыі соцлаборніцтва паміж прапагандыстамі, правярцы яго выкананьня і асьвятленьні ходу вучобы ў друку мясцовым і цэнтральным. Партгабінэт арганізуе для прапагандыстаў тэарэтычныя даклады і лекцыі, актыўна ўдзельнічае ў падрыхтоўцы, скліканьні і правядзеньні нарад прапагандыстаў разам са слухачамі па пытаньнях арганізацыі якасьці вучобы, рыхтуе вучэбна-мэтодычны матэрыял для рознага роду курсаў, якія праводзяцца ў раёне.

Чарговыя задачы ў галіне марксыска-лэнінскага выхаваньня—гэта павышэньне яе якасьці, політычнай заастрэнанасьці, гэта арганізацыя работы, канкрэтнае і опэратыўнае кіраўніцтва ёй. У выкананьні гэтай задачы прапагандыст зьяўляецца цэнтральнай фігурай.

Імяна цяпер неабходна да прапагандыста прымяніць лёзунг, высунуты Лёніным у адносінах да народнага настаўніка: „прапагандыст павінен стаяць на такой вышыні, на якой ён ніколі дагэтуль не стаяў“.

Т р ы б у н а п р о п а г а н д ы с т а

ЯК Я ПРАВОДЖУ ЗАНЯТКІ

Калі крупскі РК КП(б)Б вылучыў мяне прапагандыстам і паслаў у Хацюхоўскую кандыдацкую школу праводзіць заняткі, мной перш за ўсё была праведзена падрыхтоўчая работа. Пытаньне партвучобы было абгаворана на адкрытым партыйным сходзе і пасля пастановы яч. КП(б)Б і запісу ўсіх камуністаў на 100 проц. ячэйка павяла растлумачальную работу сярод колгаснікаў і аднаасобнікаў беднякоў і сяраднякоў, і вярбоўку іх у школу.

Школа налічвае 52 слухачы, з іх членаў і кандыдатаў 20 чад., комсамольцаў 4 чалавекі і беспартыйных 28 чад.

Школа пачала працаваць два разы ў тыдзень у панядзелак і пятніцу па 2 гадзіны, але слухачы пастанавілі працаваць 3 гадз. для лепшай прапрацоўкі пытанняў і ўсваеньня марксызму-ленінізму. Заняткі распачаты з 1 кастрычніка і ідуць бесьперабойна.

Заняткі праводзяцца паводле праграмы кандыдацкай школы для вёскі. Мэтод заняткаў—разгорнутая гутарка.

Прапрацаваны наступныя тэмы:

1) Два сьветы—дзьве сыстэмы: капіталізм і соцыялізм.

2) Праз дыктатуру пролетарыяту да камунізму.

3) Пастанова ЦК КП(б)Б аб становішчы сярод жанчын вылучэнак („Зьвязда“ і кастрычніка).

4) Камуністычная партыя—перадавы атрад рабочай клясы.

5) Праграма і статут УсеКП(б).

6) Пастанова ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б аб задачах колгаснай ячэйкі.

7) Пастанова СНК СССР і ЦК УсеКП(б) аб новым законе па мясазагатоўках.

Да заняткаў падрыхтоўваюся акуратна. Згодна тэмы падбіраю літаратуру, бо пакуль што падручнікаў няма. Выкарыстоўваю праграму Комінтэрну. „Пытаньні ленінізму“ Сталіна, Леніна, „Дзяржава і рэвалюцыя“ і што-небудзь з „Дыялектычнага матэрыялізму“,—хрэст. Адарацкага, конспектую важнейшыя мысьлі і выходзячы з гэтага намячаю цэлы рад пытанняў. Пасля прыступаем да калектыўнай распрацоўкі, у выглядзе разгорнутай гутаркі, а потым падагульваю ўсю работу, уязваючы тэорыю з практыкай.

Вынікі працы школы добрыя, мяркуючы па зацікаўленасьці слухачоў, іх наведваньні і актыўным удзеле ў гаспадарча-палітычных кампаніях. Хацюхоўскі сельсавет па Крупскім раёне ідзе на другім месцы і занесен на чырвоную дошку, чаму значна садзейнічае актыўны ўдзел у правядзеньні важнейшых рашэньняў партыі слухачамі школы.

Але вынікі нашай работы былі-б яшчэ лепшымі, калі-б наша школа мела падручнікі і пісьмовыя прылады, бо ў нас на 52 слухачы іх зусім няма.

Прапагандыст кандыдацкай школы Хацюхоўскай
яч. КП(б)Б Крупскага раёну—Дзінчукоў А. А.

БОЛЬШ УВАГІ ПРОПАГАНДЫСТУ

Па першае я хачу выказаць сваю думку наконт журналу і важнасці яго выхаду ў сьвет. Працуючы на пасадзе райпропагандыста і будучы ўвесь час непасрэдна звязаным з гэтай работай, я вельмі задаволен выхадам гэтага журналу ў сьвет, бо ён шмат дапамагае ва ўсёй рабоце па марксыска-ленінскім выхаванні партработнікаў.

Маё пажаданьне для журналу і работнікаў рэдакцыі: неабходна адвесьці больш месца вопыту раёнаў, каб можна было ўлічыць памылкі, і добры вопыт работы перанесьці ва ўсю сыстэму партасьветы, а таксама неабходна адвесьці старонку для пытаньняў і адказаў пропагандыстаў і слухачоў школ.

Далей хачу падзяліцца сваім вопытам работы. У маім раёне ў 1932 навучальным годзе было 50 аб'ектаў, куды ўваходзяць школы і гурткі. Зімой заняткі ішлі добра, у асноўным наведваньне было акуратным, зрываў заняткаў ня было, але падвясну гэтыя гурткі і школы пачалі таяць, так што летам удалося ўтрымаць толькі палавіну іх; пры гэтым заняткі праходзілі ненармальна, слаба наведваліся, былі частыя зрывы, назіралася вяласяць, з прычыны далёкай адлегласьці палявых і начных летніх работ слухачы часта адсутнічалі.

Пару слоў аб партгабінэце, як аб раённым цэнтры партыйнай асьветы. Партгабінэт мае досыць добрую літаратуру, творы Леніна, К. Маркса і інш., але адносіны кіруючых работнікаў да партгабінэту зьяўляюцца нездаваль-

няючымі: памяшканьне партгабінэту яны ператварылі ў дом сходаў, нарад і т. д. Нарада старшынь сельсаветаў—у партгабінэце, старшынь камсодаў—таксама, упаўважаных РВК—таксама, мясцкому т-ва Чырвонага Крыжу—тут жа. Усе гэтыя нарады, сходы ператвараюць габінэт у праходны двор. Намечаныя пляны работы габінэту па лініі партасьветы зрываюцца.

Наогул адносіны да партвучобы з боку паасобных партыйцаў нікуды ня варты. Часта можна чуць гутаркі аб тым, што няма часу займацца вучобай, што ёсьць больш важныя неадкладныя справы: уборка, сяўба, загатоўкі і т. д.

З боку раённых адказных работнікаў таксама мала аддаецца ўвагі партвучобе: усе прымацаваныя да сельскіх ячэек, будучы ў тэй або іншай ячэйцы, не дапамагаюць ячэйцы наладзіць вучобу, лічаць, што гэта ня іх справа, што гэта справа райпропагандыста.

Аб пропагандыстах раённых і сельскіх. У раёне два пропагандысты, адзін з іх загадчык партгабінэту. Аклад у іх нізкі. Снабжаюцца кепска. Прыходзіцца пеша хадзіць у ячэйку за 30—40 кілёмэтраў.

Усё гэта ня можа ня ўплываць на якасьць работы, садзейнічае цяжучасьці кадраў, пераходу пропагандыстаў на іншую работу. Сельскія пропагандысты часта з-за сваёй перагружанасьці ня рыхтуюцца да заняткаў, зрываюць іх, а таксама часта перакідаюцца з месца на месца, што адбіваецца на вучобе.

Мая прапанова: сэктару пропаганды ЦК КП(б)Б неабходна перыодычна склікаць нарады райпропагандыстаў, бо мы гаворым аб жывым апэратыўным кіраўніцтве, а яно зьяўляецца недастатковым. Нельга-ж так ставіць пытаньне, што прышоў у школу і кіруй. Ад пропагандыстаў маса патрабуе добрых ведаў, умелага падыходу, дзелавітасьці, яснасьці ў пастаноўцы справы, мэтодычных указаньняў, пэдагогічных ведаў. Справу маеш

з дарослымі людзьмі і іх трэба зацікавіць у вучобе.

Трэба Культпропу ЦК КП(б)Б узмацніць жывое кіраўніцтва і інструктаж работы райпропагандыстаў, якія даволі часта пакінуты на саміх сябе, у той час, як да іх прад'яўляюцца вельмі вялікія патрабаваньні і яны нясуць вялікую адказнасьць за палітычны зьмест і пастаноўку мэтодыкі выкладаньня ў сетцы партасьветы.

(Крычаўскі раён). *Козьленко*

АД РЭДАКЦЫІ

Зьмяшчаючы лісты тт. Дзінчукова і Козьленка, рэдакцыя заклікае і другіх раённых і вясковых пропагандыстаў і пропагандыстаў прадпрыемстваў дзяліцца на старонках журналу вопытам сваёй работы. Пажадана, каб гэтыя лісты былі больш канкрэтнымі. Прынамсі—калі таварыш піша, як ён рыхтуецца да заняткаў, дык мала напісаць, што я, моў, чытаю тую і тую літаратуру і пішу конспект. Цікава растлумачыць як ён складае конспект—чытае ўсю літаратуру адразу, а потым на памяць піша конспект, ці ўперад намечае плян, а да пунктаў пляну падбірае літаратуру, чытае і конспектуе яе; або чытае, конспектуе ўвесь матэрыял у парадку чытаньня, а потым ужо абдумвае плян і разьмяркоўвае запісанае; ці вядзецца запіс проста на аркушы паперы, ці ўжываюцца карткі для паасобных запісаў, выпісак і т. д.

Так-жа канкрэтна трэба расказаць і аб іншых баках сваёй работы—як праводзіцца заняткі,

гутаркі, як арганізавана самастойная работа слухачоў, як падрыхтоўваюцца слухачы да практычнай работы і т. д.

А то т. Дзінчукоў, напрыклад, піша, што ён у канцы заняткаў „падагульвае ўсю працу, увязваючы тэорыю з практыкай“.

У чым-жа гэта сувязь выражаецца? Як ён падрыхтоўвае школу да кожнай гаспадарча-політычнай кампаніі, аб гэтым таварыш ня піша.

Так-жа канкрэтна трэба пісаць і арганізатарам партвучобы: пропагандыстам, культпропам, работнікам друку. Як яны арганізуюць масавую работу вакол партасьветы, якія формы інструктажу і мэтодычнага кіраўніцтва ужываюцца, якімі мэтодамі вядуць работу пропсэмінары, партгабінэт і т. д. Асабліва трэба падрабязна апісваць (і абмяркоўваць) усякія новыя прыёмы і мэтоды работы.

А каб ня было занадта доўга, пішыце не аб усім адразу, а па адным якім-небудзь пытаньні.

Ударніцтва і спаборніцтва на фронце партвучобы

Друкуючы самаабавязальству Лагойскай пропгрупы, якая аб'яўляе сябе ўдарнай, рэдакцыя журналу „За ленінскую вучобу“ ставіць пытаньне перад усімі пропгрупамі, якія працуюць на тэрыторыі БССР:

Што яны зрабілі, каб наладзіць сваю ўласную работу і работу сеткі партасьветы мэтадамі соцспаборніцтва і ўдарніцтва?

Самаабавязальства Лагойскай пропгрупы

Лагойская пропгрупа ЦК КП(б), надаючы асаблівае значэньне баявым задачам партыі на даным этапе па ўзбраеньні партыйных і комсамольскіх мас, беспартыйных рабочых і колгаснага актыву перадавой рэволюцыйнай марксысцка-ленінскай тэорыяй і падрыхтоўцы кадраў для ўсіх галін партыйнай, савецкай, профэсійна-саюзнай работы — лічыць, што лепшым мэтадам для дасягненьня вышэйшых паказальнікаў пры вырашэньні гэтых баявых задач зьяўляецца ўкараненьне соцыялістычных форм працы, соцспаборніцтва і ўдарніцтва ва ўсёй рабоце пропгруп ЦК КП(б)Б. Таму Лагойская пропгрупа ЦК КП(б)Б аб'яўляе сябе ўдарнай і, выклікаючы на соцспаборніцтва прапгрупу ЦК

КП(б)Б Плешчаніцкага раёну, бярэ на сябе наступныя абавязкі:

1. У галіне масавай сеткі парт-

1) Ахапіць сеткай партасьветы ўсіх членаў і кандыдатаў партыі і ўсіх членаў ЛКСМ сеткай комсамольскай політвучобы.

2) Організаваць пры апорных парт'ячэйках 3 вопытна-паказальныя школы (2 партыйных і адна комсамольская) партвучобы, і ўсе добрыя паказчыкі партвучобы пераносіць у другія школы, для чаго зьмяшчаць матэрыял у раённую газету „Чырвоная Лагойшчына“.

3) Дабіцца, каб сетка партасьветы і комсамольскай політвучобы працавала на працягу круглага году.

4) Лепш організаваць парт-выхаваўчую работу з кандыдатамі і маладымі членамі КП(б)Б, прычым паказчыкамі якасьці работы з кандыдатамі павінна зьяўляцца:

а) сваячасовы іх перавод у члены КП(б)Б,

б) удзел кандыдатаў у парт-масавай рабоце (вык. партнагрузак).

5) Уцягнуць у сетку партасьветы ня менш як 50 проц. рабочых і колгаснікаў; паказчыкам якась-

ці роботи з беспартійними повинен з'являтися рост парторганізації за лік сеткі партасьветы.

6) Організаваць соцпаборніцтва і ўдарніцтва паміж школам і ўнутры школ і рэгулярна асьвятляць работу школ і гурткоў як у райгазэце „Чырвоная Лагойшчына“, так і ў насьценгазэтах.

7) Організаваць лепшую масавую прапрацоўку партыйных рашэньняў, пленумаў, канфэрэнцый ЦК УсекП(б) і ЦК КП(б)Б, мобілізуючы масы на іх практычнае ажыццяўленьне.

8) Змагаючыся за чыстату марксысцка-ленінскай тэорыі ў выкладаньні, вядучы рашучую барацьбу супроць скажэньняў марксызму-ленінізму, як у тэорыі, так і на практыцы, праводзіць ня менш як адзін раз у 3 месяцы канфэрэнцыі ўсіх кіраўнікоў партасьветы, ставячы на іх асноўныя пытаньні марксысцка-ленінскай тэорыі і чарговых задач партыі.

II. У галіне падрыхтоўкі кадраў

1) Падрыхтаваць і перападрыхтаваць праз 1—3-месячныя курсы з вызваленьнем ад працы работнікаў для нізавой партыйна-савецкай работы—130 ч.

а) прапагандыстаў—25 чал.

б) групавых і брыгадных агітатараў 40—чал.

в) работнікаў для савецкіх, раённых і сельск. устаноў 30 чал.

г) рэдактароў насьценгазэт 35 чал.

2) Падрыхтаваць праз кароткатэрміновыя курсы (5—10-дзённыя) нізавых, партыйных і комсамольскіх работнікаў—120 чал.

Якасным паказальнікам усіх відаў падрыхтоўкі работнікаў павінна з'являцца іх практычнае скарыстаньне па прызначэньні іх падрыхтоўкі на курсах.

3) Ахапіць тэарэтычнай вучобай праз пропсэмінар працуючых прапагандыстаў сеткі партасьветы—30 чал.

4) Ахапіць тэарэтычнай вучобай праз марксысцка-ленінскі сэмінар раённы партактыў—20 чал.

III. Іншыя віды работ

1) Наладзіць сыстэматычную работу пры партгабінэце РК КП(б)Б па консультацыі працуючых прапагандыстаў і завочнікаў камвузу, СПШ і іншых вучэбных устаноў.

2) Аказваць дапамогу мэтодэчнаму бюро пры партгабінэце ў складаньні заданьняў для сеткі партасьветы па праграмных і бягучых пытаньнях.

3) Аказваць сыстэматычную дапамогу настаўнікам школ сав. вуху ў выкладаньні грамадзкіх дысцыплін праз організацыю настаўніцкага сэмінару.

4) Організаваць сэмінары для кіраўнікоў ВСПШ, 6-мес. партшкол, кандыдацкіх школ, кіраўнікоў дэлегацкіх пунктаў, кіраўнікоў профгурткоў і для прапагандыстаў сеткі комсамольскай політвучобы.

5) Організаваць і правесці 4 куставых і 1 раённую канфэрэнцыю слухачоў сеткі партасьветы.

6) Пры партгабінэце адзін раз у месяц організоўваць пастапоўку дакладаў і лекцый для нізавога раённага партыйнага і ком-

самольскага актыву на тэорэтычна політычныя тэмы.

7) Для лепшай пастаноўкі работ у піонер-арганізацыі разам з РК ЛКСМ наладзіць рэгулярнае правядзеньне пры партгабінеце РК КП(б)Б нарад, з пастаноўкай на іх пытаньняў аб піонер-рабоце ня менш як 1 раз у 2 месяцы.

8) Аказаць дапамогу раённым, грамадзкім арганізацыям у наладжваньні іх работы.

9) Ня менш як 1 раз у 3 месяцы праводзіць праверку выка-

наньня работы па соцспарніцтве з абодвух бакоў спарнічаючых, для чаго матэрыял аб выкананьні ўзятых на сябе падагавору абавязкаў асьвятляць у журнале „За ленинскую вучобу“, орган Культпропу ЦК КП(б)Б.

10) Арбітрам просім быць рэдакцыю журналу „За ленинскую вучобу“ орган Культпропу ЦК КП(б)Б.

Лагойская проргрупа ЦК КП(б)Б—Кіраўнік *Савіч*, члены 1) *Загаранскі*, 2) *Таранаў*.

АД РЕДАКЦЫІ

Зьмяшчаючы самаабавязальствы Зарэцкай ячэйкі Плешчаніцкага раёну і ячэйкі Райспажыўсаюзу Лагойскага раёну па пытаньнях работы школ партасьветы, рэдакцыя просіць даслаць вынікі бліжэйшай праверкі выкананьня гэтых абавязальстваў.

ВЫКЛІК СЛУХАЧОЎ КАНДЫДАЦКАЙ ШКОЛЫ ЯЧЭЙКІ РАЙСПАЖЫЎСАЮЗУ ЛАГОЙСКАГА РАЁНУ

Надаючы вялікую важнасьць марксысцка-ленінскай тэорыі на даным этапе соцыялістычнага будаўніцтва, мы, слухачы кандыдацкай школы пры ячэйцы Райспажыўсаюзу, абавязваемся:

1. Рэгулярна, без спазьненьня, зьяўляцца на заняткі.

2. За ўвесь час вучобы—ніводнага прагулу бяз уважлівых прычын.

3. Уважліва адносіцца да заняткаў, добраякасна прапрацоўваць матэрыял, дабіцца максымуму прапрацоўкі.

4. Адзін раз у месяц арганізуюцца політбой сярод слухачоў па пройдзеных тэмах, прэміруючы лепшых.

5. Разгарнуць соцспарніцтва сярод слухачоў школы.

6. Кожнаму слухачу ўцягнуць

у школу ня менш 3 чалавек беспартыйных да 1 сьнежня.

7. Ня менш аднаго разу ў месяц выпускаць насыценную газэту пры школе.

8. Зрабіць чырвоную і чорную дошку. Лепшых слухачоў як па якасьці прапрацаванага матэрыялу, так і па дысцыпліне, вывешваць на чырвоную дошку, а зрыўшчыкаў—на чорную.

9. Скласьці тройку па праверцы выкананьня падагавору.

10. Увесь ход работы школы асьвятляць у насыценнай газэце і ў „Чырвонай Лагойшчыне“.

Выклікаем на соцспарніцтва кандыдацкую школу ячэйкі МТС.

Комісія: { *Цьвік*
Рыўкін
Зьмітровіч

ДАГАВОР ПАРТШКОЛ ПРЫ ЗАРЭЦКАЙ ЯЧЭЙЦЫ ПЛЕШЧА- НІЦКАГА РАЁНУ

Зарэцкая партыйная ячэйка падагуліла вынікі партвучобы за кастрычнік. Партыйны сход сумесна з слухачамі сеткі партасветы констатаваў, што, ня гледзячы на некаторы зрух, партвучоба ўсё-ж праходзіць нездавальняюча, і прыняў рашучыя меры да ліквідацыі адставання ў справе аўладання марксысцка-ленінскай тэорыяй.

Саўпартшколы пры колгасах „Першае Мая“ і „Новае жыццё“ заключылі паміж сабой умовы на соцпаборніцтва.

Дні, вызначаныя РК КП(б)Б для партвучобы, скарыстоўваць толькі для гэтай мэты.

Для падрыхтоўкі кадраў прапагандыстаў пры колгасе „Першае Мая“ арганізаваны шасьці-месячныя курсы партактыву.

За навучальны год пры партшколах правесць кароткатэрміновыя курсы загадчыкаў вытворчых вучасткаў, брыгадзіраў, паляводаў, вучотчыкаў, сьвінаводаў, конюхаў, даглядчыкаў жывёлы.

Пры кожнай школе адзін раз у два тыдні выпускаць насьцен-газеты, цэнтральнай задачай якіх паставіць барацьбу за якасьць выкладання. Арганізаваць чорныя і чырвоныя дошкі.

У канцы кожнага месяца праводзіць канфэрэнцыі слухачоў, на якіх падагульваць вынікі работы школы, звярнуўшы асаблівую ўвагу на цеснае ўвязваньне тэорыі з практыкай.

Арбітрам абраць раённую газету „Барацьбіт за калектывізацыю“ і бюро ячэйкі.

Правесць праверку выкаваньня ўмовы 6 сьнежня, 16 студзеня, 16 красавіка і ў канцы навучальнага году.

Бюро партячэйкі:

*Шабан, Вайцяхоўскі,
Негурэнка, Казлоў.*

Кіраўнікі партшкол:

*Шабан, Астапенка,
Дзямішкевіч і Вылітак*

48 подпісаў слухачоў.

МАРКСЫСЦКА-ЛЕНІНСКАЕ ВЫХАВАНЬНЕ ПАТРАБУЕ КОНКРЕТНАГА ОПЭРАТЫЎНАГА КІРАЎНІЦТВА

(Па матэрыялах агляду Лёзьненскай партарганізацыі)

Лёзьненская партарганізацыя пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б і Райкому партыі ў выніку мобілізацыі рабочых, колгаснікаў і працоўных мас сялянства дабіліся значных посьпехаў на фронце сацбудаўніцтва. Важнейшыя гаспадарча-політычныя кампаніі—вясенняя сяўба і ўборка—выкананы. Бульба пролетарскім цэнтрам задана ў тэрмін. За апошні год пасеўная плошча пад ільном вырасла на 50 проц.

Бязумоўна, партарганізацыя магла-б мець больш дасягненьняў у правядзеньні гаспадарча-політычных задач, калі-б справа марксысцка-ленінскага выхаваньня была пастаўлена на належную вышыню.

Між тым, у раёне зусім незадавальняюча пастаўлена марксысцка-ленінскае выхаваньне, асабліва маладых членаў і кандыдатаў КП(б)Б у сыстэме партыясьветы. З боку паасобных партыячэек наглядаецца опартуністычная недаацэнка партвучобы.

Па зводках Культпропу райкому па раёне арганізавана 50 партшкол, 19 партгурткоў (па тыпу 6-мес. ВСПШ), зячэрыя саўпартшкола (гадавая) і сэмінары

райпартактыву. Здаецца ўсё ў парадку: школы арганізаваны па ўсіх партыячэйках, партвучобай ахоплены члены і кандыдаты партыі і колгасны актыў. Але на справе зусім іншае становішча. Па-першае, зводкі аб укомплектаваньні партшкол у Райкоме атрыманы ад 40 проц. партшкол, некаторыя партыячэйкі толькі што прыступілі да вучобы, а частка яшчэ і не распачала заняткаў партыячэйкі: МТС, Добрамысьленская, Высочанская і Калышская.

У раёне зусім не арганізаваны кандыдацкія школы і гэта ў той час, калі склад партарганізацыі пераважна малады, 60 проц. кандыдатаў. Але нават і там, дзе партшколы працуюць, слабае наведваньне (50—60 проц.), няглыбокая прапрацоўка матэрыялу і слабая актыўнасьць слухачоў. Усё гэта тлумачыцца тым, што партарганізацыя недастаткова праводзіць у жыццё рашэньне ліпеньскага пленуму ЦК і ЦКК КП(б)Б „аб перабудове і раагортваньні арганізацыйна-партыйнай, масавай і выхаваўчай работы партыі“.

З кандыдацкім складам ніякай работы не вядзецца, партдзень

не праводзіцца, шмат кандыдатаў ня маюць ніякай партнагрузкі.

З боку паасобных ячэек няма праверкі выканання партнагрузак кандыдатаў, ня ўсе кандыдаты ўцягнуты ў вучобу.

Крынкаўская міжколгасная партыячка замест выхавання кандыдатаў і дапамогі ім, выносіла масавыя партспягнаньні (напрыклад 31 ліпеня на агульным сходзе партыячкі ўсім 10 кандыдатам вынесена партспягнаньне).

Усё гэта вынікі таго, што з боку райкому ня было *конкрэтнага оператыўнага кіраўніцтва* партыйным выхаваннем маладых членаў і кандыдатаў партыі.

Бюро райкому толькі адзін раз заслухала даклад аб разгортванні сеткі партасьветы I/IX—і на гэтым супакоілася.

Ніякай масава-растлумачальнай працы аб значэньні марксысцка-ленінскага выхавання праведзена ня было.

Паасобныя партыячкі на бюро райкому не заслухоўваліся. Раённы друк „Ленінскі сьцяг“, які павінен быў мобілізаваць партыйцаў, комсамольцаў і беспартыйны колгасны актыў вакол канкрэтных задач партыйнай асьветы не зьмясьціў ніводнай заметкі, ні адным словам не сказаў аб гэтай важнейшай задачы партыі. Опартуністычная недаацэнка справы партасьветы з боку раённага друку сьведчыць аб нездавальняючым становішчы кіраўніцтва партасьветай у раёне. Друк да гэтага часу не мобілізаваў парт-арганізацыю на прарывы ў марксысцка-ленінскім выхаваньні.

Важнейшы вучастак партасьветы—праца з прапагандыстамі ў раёне пастаўлена зусім

нездавальняюча. Уліку прапагандыстаў няма.

Прапагандысты ў большасьці, зьяўляюцца малападрахтаванымі, найчасьцей кандыдаты партыі, якія патрабуюць большай дапамогі, большай увагі з боку райкому партыі.

Прапагандысты Веляшкоўскай партыячкі т. т. Пчолка і Матвейнак—кандыдаты партыі—ніякіх курсаў падрыхтоўкі не праходзілі. Мэтодычнай дапамогі з боку партгабінэту ніякай не атрымліваюць.

Ні програм, ні падручнікаў пры аглядзе ў партшколах не аказалася і гэта ў той час, калі для ўсіх партыячэк у раённым партгабінэце ляжала шмат літаратуры, напрыклад: усе блёкноты агітатара, пачынаючы з № 1 і канчая 9—10, праграмы кандыдацкіх школ, мэтоддапаможнікі аб збожжавагатоўках, аб перабудове партмасавай работы і інш. вучэбнікі для кандыдацкіх школ: „Два сьветы, дзьве сыстэмы“, „Комуністычная партыя—авангард рабочай клясы“, усе нумары часопісу „За левінскую вучобу“ і т. д.

Нават рэзолюцыі Ліпеньскага Пленуму для партыячэк не разасланы.

Замест сапраўднай дапамогі прапагандыстам партгабінэт займаўся замаражваньнем дапаможнікаў і літаратуры для сеткі партасьветы, у той час, калі ў гэтым адчувалася вострая патрэбнасьць на мясцох, у партыячках, партшколах.

Яшчэ горш абстаіць справа з політвучобай комсамолу.

Комсамольская арганізацыя налічвае 1200 чал. Самастойнай

комсамольскай політсеткі яшчэ не арганізавана, праграма няма.

Нам. культпропу т. Барташ сказаў Апо комсамолу, што не патрэбна арганізоўваць самастойнай комсамольскай політсеткі. РК і партыячэйкі ніякай дапамогі комсамолу ў разгортванні комсамольскай політвучобы не аказваюць.

Райкому партыі неабходна раз-жа ўзмацніць сваё кіраўніцтва ўсімі з'яўленнямі, якія непасрэдна займаюцца партасьветай: культпропам, партгабінэтам, партыячэйкамі, прапагандыстамі, друкам. Трэба мець на ўвазе, „што партыйнае выхаваньне з'яўляецца адным з важнейшых з'яўленьняў партыйнай работы, што марксысцка-ленінскае выхаваньне—гэта справа ўсёй арганізацыі, а ня толькі культпропу“ (ліпеньскі пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б), РК КП(б)Б павінен наладзіць сыстэматычнае апэратыўнае кіраўніцтва партвучобай, заслухоўваючы на бюро РК справаздачы партыячэек аб марк-

сысцка-ленінскім выхаваньні, арганізаваць інструктарска-пропагандысцкую групу пры культпропе РК. Партгабінэт павінен перабудаваць сваю работу ў напрамку сваячасовага абслугоўваньня сеткі партасьветы мэтодычнай дапамогай, арганізуючы куставыя і раённыя сэмінары прапагандыстаў, дабіваючыся сыстэматычнай працы, і забяспечыць кіраўніцтва сэмінарамі лепшымі работнікамі РК.

Неабходна арганізаваць кандыдацкія партшколы і школы лэнінізму, ахапіць вучобай усіх кандыдатаў, маладых членаў партыі, комсамол і беспартыйны колгасны актыў. Асаблівую ўвагу зьвярнуць на падбор прапагандыстаў, уцягваючы ў прапагандысцкую работу вытрыманных камуністаў, маючых вопыт партыйнай работы. Неабходна дапамагчы комсамольскай арганізацыі ў разгортваньні політвучобы, вылучыўшы для гэтага прапагандыстаў.

Програмы, заданьні, мэтодраспрацоўкі

УСІМ РК І ГК КП(б)Б

Культпроп ЦК КП(б)Б прапануе зараз-жа прапрацаваць ва ўсёй сетцы партыйна-масавай асьветы гораду і вёскі „Дадатак да програмы кандыдацкіх і партыйных школ культпропу ЦК УсеКП(б)“ зьмешчаны ў „Правде“ ад 18/XII—32 г., і адначасова лічыць неабходным указаць наступнае:

Прапрацоўка тэм: 1) „Абавязкі колгасаў і працоўнага сялянства перад савецкай дзяржавай“ і 2) „Клясавая барацьба на вёсцы і абавязкі ячэек с/с“, — павінна прыходзіць у самай цеснай і неразрывнай сувязі з абстаноўкай клясавай барацьбы ў БССР у даны момант.

Неабходна прапрацаваць пытаньне аб тым, што ў радзе раёнаў БССР мы маем арганізацыю контррэвалюцыйнага супраціўленьня выкананьню дзяржаўных загацовак з боку кулака і арганізацыю саботажу па зрыву загацовак з боку перараджэнчых элемэнтаў партыі; што гніла-лібэральныя адносіны з боку цэнтральных і мясцовых партыйных і савецкіх арганізацый да выкананьня дзяржаўных загацовак, а таксама да перараджэнчых элемэнтаў у партыі, стварылі ганебнае адставаньне. Ходу выкананьня сельска-гаспадарчых загацовак па БССР.

Неабходна мобілізаваць увагу слухачоў партшкол на тое, што ўмовай ліквідацыі гэтага ганебнага адставаньня зьяўляецца прыняцьце самых рашучых і бязлітасных мер пролетарскай дыктатуры супроць кулакоў, спэкулянтаў і падкулачнікаў, якія зрываюць загатоўкі, прыняцьці рашучых і неадкладных мер у барацьбе з гніла-перараджэнчымі элемэнтамі партыі, якія прыкрываюць сваю антысавецкую работу славеснымі дэкларацыйнымі адносінамі да правядзеньня генэральнай лініі партыі.

Неабходна мобілізаваць слухачоў партшкол на разгортваньне бальшавіцкай самакрытыкі, ускрыцьцё на яе падставе опартуністычных перараджэнчых буржуазна-нацыяналістычных элемэнтаў, якія вядуць пад прыкрыцьцём партбілету антысавецкую работу і саботуюць загатоўкі, скрозь і ўсюды прыкрываючыся фальшыва-нацыянальным сыцягам.

Рашэньні сьнежаньскага пленуму ЦК КП(б)Б, асабліва аб загатоўках, пастанова СНК БССР і ЦК КП(б)Б ад 22 сьнежня „Аб мерах узьдзейнічваньня ў адносінах раёнаў, сыстэматычна і злосьна ня выконваючых плянаў дзяржаўных загацовак“ („Зьвязда“ ад 23 сьнежня), ра-

шэньне бюро ЦК КП(б)Б, прэзыдыуму ЦКК і СНК БССР па дакладзе т.т. Гікало і Гяладзеда — „Аб рашэньнях ЦК УсеКП(б) аб ходзе заготовак на Беларусі“ („Зьвязда“ ад 24 сьнежня), даклад т. Гікала на сходзе Менскага партактыву („Зьвязда“ ад 25/XII—32 г.) з бальшавіцкай чоткасьцю ставяць пытаньне аб сваяасьлівасьцях клясавай барацьбы на сучасным этапе па БССР, паказваюць, як партыя, пад кіраўніцтвам ленінскага ЦК і яе правадыра т. Сталіна, даючы жорсткі і бязьлітасны адпор клясаваму ворагу, ачышчаючы свае рады ад перараджэньчых опартуністычных элемэнтаў, няўхільна ажыццяўляе свой генэральны плян пабудовы соцыялізму

Партыйныя школы побач з

іншымі формамі марксысцка-ленінскага выхаваньня, павінны мобілізаваць партыйцаў, комсамольцаў, беспартыйных рабочых, колгасьнікаў на самаадданую і неарыміруемую барацьбу за генэральную лінію партыі, супроць клясавых ворагаў, супроць зьлейшага ворага соцыялістычнага будаўніцтва — кулацтва і яго агентуры.

Культпроп ЦК прапануе для прапрацоўкі гэтых тэм правесьці сэмінары прапагандыстаў.

Адначасова дасылаем вам праўкі да праграмы кандыдацкіх школ гораду і вёскі і пачатковых школ па вывучэньні лэнінізму, зьмешчаныя ў журнале „Коммунистическая Революция“ № 21.

Культпроп ЦК КП(б)Б

ДАДАТАК ДА „ПРОГРАМЫ КАНДЫДАЦКІХ ШКОЛ ДЛЯ ВЁСКІ“.

АД КУЛЬТПРОПУ ЦК УсеКП(б).

Пры правядзеньні заняткаў у кандыдацкіх партыйных школах у вёсцы мясцовыя партыйныя арганізацыі павінны дадаткова да „Праграмы кандыдацкіх школ для вёскі“, якая разаслана Культпропам ЦК УсеКП(б) увосень 1932 г., прапрацаваць наступныя тэмы:

1. Дадатак першы — да першай тэмы „Два сьветы — дзьве сыстэмы“.

2. Дадатак другі — прапрацаваць пасьля другой тэмы „Праз дыктатуру пролетарыяту да камунізму“ у 2—3 заняткі.

Культпроп ЦК УсеКП(б).

Дадатак да 1-й тэмы

Умацаваньне Чырвонай арміі — кроўная справа рабочых, колгасьнікаў і працоўных сялян-аднаасобнікаў. Чырвоная армія — армія пролетарскай дыктатуры, зброя барацьбы за соцыялізм. Чырвоная армія — узброены саюз рабочай клясы з працоўным сялянствам, ахоўвае мірную працу рабочых і працоўных сялян СССР. Чырвоная армія — школа політычнага і гаспадарчага выхаваньня працоўных мас.

ПРАПРАЦАВАЦЬ САМАСТОЙНАЙ ТЭМАЙ У 2—3 ЗАНЯТКІ НАСТУПНЫЯ ПЫТАНЬНІ.

I. Становішча сялянства ў краінах капіталу і ў СССР.

Капіталістычны шлях развіцця сельскай гаспадаркі—шлях разарэння, згалення, політычнага бяспраўя дзесяткаў мільёнаў сялян і ўзбагачэння кучкі кулакоў. Становішча сялянства ў царскай Расіі (малазямелье, раздробненасць, цижар падаткаў—подаці, галеча, самавольства памешчыка, урадніка, амаль пагалоўная нялісьменнасць і т. д.). Масавое разарэнне дробнага і сярэдняга сялянства ў Эўропе і ПАЗШ у сувязі з сучасным сусветным эканамічным і аграрным крызісам.

Дыктатура пролетарыяту — адзіны выхад для працоўных сялян з капіталістычнага і памешчыцкага рабства. Дыктатура пролетарыяту ў СССР — улада рабочай класы — адкрыла новы шлях развіцця для працоўнага сялянства — шлях сацыялістычны. „Колгасы з'яўляюцца адзіным сродкам, які дае сялянам выхад з галечы і цемры“ (Сталін).

II. Абавязкі колгасаў, працоўнага сялянства перад савецкай дзяржавай.

Вялізарная дапамога рабоча-сялянскага ўраду працоўным сялянам у справе падняцця сельскай гаспадаркі (трактары, комбайны, насенныя і харчовыя пазычкі, крэдыты, меліярацыя і інш.). І абавязак сваячасовага выканання колгасамі, аднаасобнікамі, ускладзеных на іх дзяржавай абавязацельстваў (хлебазагатоўкі, сяўба, мясазагатоўкі,

загатоўкі тэхнічных культур, выкананне фінансавых абавязацельстваў). Сваячасовая задача (продаж) хлеба дзяржаве — самы першы абавязак колгасаў, аднаасобнікаў. „Барацьба за хлеб — барацьба за сацыялізм“ (Ленін). Народна-гаспадарчае значэнне хлебазагатовак. Зрыў хлебазагатовак — зрыў снабжэння рабочай класы, Чырвонай арміі, сацыялістычнага будаўніцтва. Хлебазагатоўкі — самы абвостраны фронт класвай барацьбы. Барацьба кулака супроць хлебазагатовак (шкодніцтва ў перыод уборкі, пакіданне хлеба на полі ня ўбраным, раскраданне і ўтойванне хлеба ад дзяржавы, затрымка абмалоту, паломка машын і т. д.). Пасьпяховае правядзенне хлебазагатовак — баявая задача партыйных, комсамольскіх, савецкіх арганізацый вёскі. Бязлітасная барацьба з кулацкім лёзунгам: спачатку сабе потым дзяржаве. Хлебазагатоўкі — важнейшая ўмова арганізацыйна-гаспадарчага ўмацавання колгасаў. Дзятэрміновае выкананне пляну хлебазагатовак колгаснікамі Маскоўскай вобласці і ў Татарыі — прыклад для ўсіх рэспублік і абласцей як трэба змагацца за хлеб, за выкананне сваіх абавязацельстваў перад пролетарскай дзяржавай. Пастахова СНК СССР і ЦК УсеКП(б) ад 2 снежня 1932 г.

Павышэнне ўраджайнасці сацыялістычных палёў — асноўнае з'вязно, якое забяспечвае ўздым саўгаснай і колгаснай вытворчасці. Пастахова СНК СССР і ЦК УсеКП(б) „Аб мерапрыем-

ствах па павышэнні ўраджайнасці" ад 29 верасня 1932 г. Кулацкае супраціўленне павышэнню ўраджайнасці соцыялістычных палёў (кулацкі лёзунг: зацяжка сяўбы, патрабаванне насення ад дзяржавы, сеяць толькі для харчовых патрэб колгасу і аднаасобнікаў, засьмечванне палёў, дрэнная апрацоўка палёў, шкодніцкія адносіны да машын і інш.).

Большавіцкая барацьба за падрыхтоўку і правядзенне веснавой сяўбы. Веснавая сяўба — гаспадарча-політычная кампанія, патрабуючая максымальнага напружання сіл партыйных, савецкіх, комсамольскіх арганізацый вёскі, сіл колгаснікаў і аднаасобнікаў на выкананне ў тэрмін плянаў сяўбы. Практычныя мерапрыемствы па павышэнні ўраджайнасці, правільны севаабоёт, угнойванне палёў, ачыстка і пратручванне насення, знішчэнне пустазеля, затрыма сьнегу на палёх. Комуністы, колгаснікі-актывісты — арганізатары барацьбы за каня. Сваячасовы добраякасны рамонт машын і сельска-гаспадарчага інвэнтару — баявая задача МТС, саўгасаў і колгасаў.

Найстражэйшая ахова грамадзкай (соцыялістычнай) уласнасці. Соцыялістычная ўласнасць — аснова нашай дзяржавы — зьяўляецца сьвяшчэннай і недатыкальнай. Найсуровейшая кара ў адносінах усіх, хто раскрадае дзяржаўнае і колгаснае дабро. Беражлівыя адносіны да трактара, сельскагаспадарчых машын, да каня — практычная барацьба за ахову грамадзкай (соцыялістычнай) уласнасці, за выхаванне колгаснікаў у духу соцыялізму.

III. Клясавая барацьба ў вёсцы і абавязкі партыйных ячэек і сельсаветаў.

Перавыхаванне колгасніка — рашаючая задача будаўніцтва соцыялізму. „Прыдзеца яшчэ шмат папрацаваць над тым, каб перарабіць селяніна-колгасніка, выправіць яго індыўдуалістычную псыхолёгію і зрабіць з яго сапраўднага працаўніка соцыялістычнага грамадства“ (Сталін).

XVII партконференцыя аб няўнікнёнасці абвастрэння клясавай барацьбы ў паасобных раёнах, у паасобных моманты і на паасобных вучастках соцыялістычнай будоўлі. Неабходнасць барацьбы з кулацкімі „тэорыямі“ правых опортуністаў аб плаўным развіццi і самацёку ў соцыялістычным будаўніцтве. Соцыялістычнае наступленне выклікае жорсткае супраціўленне клясавога ворага — кулацтва, якое зьяўляецца апошняй апорай капіталістычнай эксплёатацыі ў нашай краіне. Новыя манэўры кулака стаўка на разлажэнне колгасу знутры, пранікненне ў колгас, у колгасны апарат (рахункаводы, клапаўшчыкі і інш.), у саветы і нават у сельскія партыйныя ячэйкі. Кулацкая барацьба за падрыў колгаснай вытворчасці, аслабленне дысцыпліны, раскраданне ўраджаю, зрыў хлебазагатоўак, шкодніцкія адносіны да інвэнтару і т. д. Аслабленне клясавай пільнасці раду партыйных ячэек сельсаветаў, комсамольскіх арганізацый Кубані. Перараджэнне і адкрыты пераход паасобных „комуністаў“ на бок кулака.

Умацаванне партыйных арганізацый у вёсцы — рашаючая

задача сучаснай барацьбы за соцыялізм. Непрымірымая барацьба з правым опартунізмам — галоўнай небяспекай на даным этапе і „лявацкімі“ загібамі. Бязьлітасная барацьба з апартуністамі ўсякага роду, ныцкімі, малаверамі, прымірэнцамі да ўхілаў, з двурушнікамі — яўнымі пасобнікамі кулака на вёсцы, за абавязковае выкананьне дзяржаўных заданьняў у тэрмін для таго, каб канчаткова зламаць кулацкае супраціўленьне і падолець труднасьці соцыялістычнага будаўніцтва.

Якаснае палепшаньне складу партыйных арганізацый — важнейшая задача партыі. Значэньне пастановы ЦК УсеКП(б) ад 10/XII 32 г. аб правядзеньні чысткі партыі ў 1933 г. у справе павышэньня баяздольнасьці камуністаў і якаснага палепшаньня складу партыйных арганізацый.

На даным этапе барацьба за хлеб, за ўмацаваньне колгасаў, супроць кулака, опартуністаў, лодыра, элодзея, жуліка — асноўны абавязак кожнага камуніста і кандыдата партыі ў вёсцы.

Падбор, падрыхтоўка кадраў для колгасна-саўгаснай вёскі — найвастрэйшы вучастак клясавай барацьбы. Падрыхтоўка і вылучэньне кадраў, якія маглі-б забясьпечыць бязумоўнае выкананьне ўказаньняў партыі, якія ня дрэйфілі-б перад труднасьцямі і якія маглі-б на большавіцку орыентавацца ў абстаноўцы, мобілізуючы масы на барацьбу з замысламі і вылазкамі клясавага ворага* (Постышаў).

Клясавая пільнасьць, пролетарская загартоўка, шырокі політычны кругазор, веданьне тэхнікі

сельскай гаспадаркі — асноўныя якасьці партыйнага і савецкага работніка вёскі ў цяперашні час.

МТС — тэхніка-экономічны і політычны цэнтр вёскі. Роля і значэньне МТС у соцыялістычным перавыхаваньні колгаснікаў, выхаваньні камуністаў вёскі, роля МТС у арганізацыі колгасных мас на барацьбу з кулацтвам. Асобая задача партыйных арганізацый МТС — вырашчваньне і выхаваньне колгаснага актыву.

Барацьба за ўмацаваньне сельсаветаў — органаў пролетарскай дыктатуры ў вёсцы, праваднікоў гаспадарчай і політычнай лініі партыі ў вёсцы. Арганізацыя кулацкімі элемэнтамі саботажу па зрыву хлебазагатоўак на Кубані (Паўночны Каўказ), як вынік засьмечанасьці сельсаветаў опартуністамі і кляса-варожымі элемэнтамі.

Неабходнасьць узмацненьня рэвалюцыйнай законнасьці, барацьбы з усякага роду перагібамі і бюрократызмам у практыцы мясцовых органаў савецкай улады, рашучага адсячэньня ўсіх опартуністычных і кулацкіх элемэнтаў ад сельсаветаў. Неабходнасьць барацьбы сельсаветаў за акуратнае і сваячасовае выкананьне колгасамі і працоўнымі аднаасобнікамі іх абавязацельстваў перад пролетарскай дзяржавай. Кіруючым прынцыпам у рабоце сельсаветаў павінна быць, каб „лёзунг дыктатуры пролетаряту не ганьбіўся практыкай кісяляпадобнага стану пролетарскай улады“ (Ленін). Сельсавет, тварам да калектывізацыі, да колгаснай вытворчасьці, на барацьбу з кулаком.

„Правда“ ад 18 сьнежня 1932 г.

АД СЭКТАРУ ПРОПАГАНДЫ КУЛЬТПРОПУ ЦК КП(б)Б

Згодна ўказанняў сэктару пропаганды культпропу ЦК УсеКП(б) адносна папразак да програм кандыдацкіх школ і пачатковых школ па вывучэнні ленінізму,—Культпроп ЦК КП(б)Б просіць у беларускім выданні гэтых програм выправіць:

1. У „Програме кандыдацкай школы для гораду“

Стар. 7, радок 9 зьнізу, замест слова „п'янавага“ трэба чытаць „плаўнага“.

Стар. 15, радок 32 зверху, замест слоў: „аб несумяшчальнасьці пропаганды погляду“, трэба чытаць: „аб несумяшчальнасьці поглядаў“

Стар. 17, радок 21 зверху, замест: „як практычны плян індустрыялізацыі“, трэба чытаць: „плян соцыялістычнага будаўніцтва“.

2. У „Програме кандыдацкай школы для вёскі“

Стар. 13, радок 13 зьнізу, замест слоў: „несумяшчальнасьці пропаганды поглядаў“, трэба чытаць: „несумяшчальнасьці поглядаў“.

Стар. 14, радок 2 зьнізу, замест слоў: „практычны плян со-

цыялістычнай індустрыялізацыі“ трэба чытаць: „плян соцыялістычнага будаўніцтва“.

3. У Програме пачатковых школ па вывучэнні ленінізму“

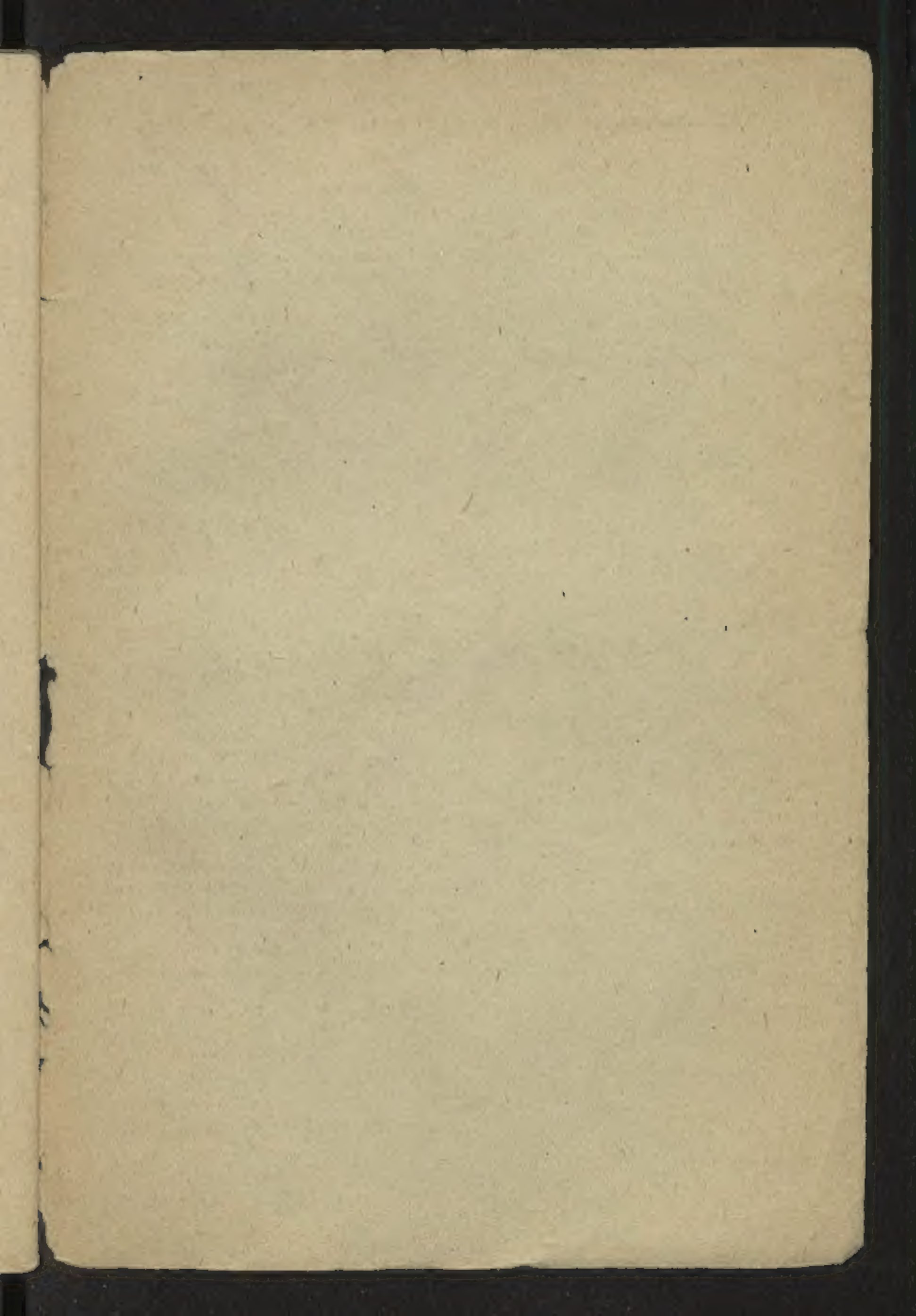
Стар. 12, радок 23 зверху, замест слоў: „прынцып падпарадкаваньня меншасьці большасьці, прынцып кіраўніцтва партыйнай работай з цэнтру“, трэба чытаць: „прынцып падпарадкаваньня ніжэйстаячых арганізацый вышэйстаячым, выбарнасьць усіх кіруючых органаў партыі“.

Уключыць на 33-й старонцы, пасля 23-га радка зверху, перад словамі: „Сучасная міжнародная абстаноўка“—„XII пленум ВККІ аб сканчэньні адноснай стабілізацыі капіталізму“ „надышоў канец адноснай стабілізацыі капіталізму. Але яшчэ няма непасрэднай рэвалюцыйнай сытуацыі ў важнейшых і рашаючых капіталістычных краінах.“

А на старонцы 32, радок 1 зверху, словы: „Хуткае нарастаньне рэвалюцыйнага крызісу ва ўсіх краінах пры адсутнасьці аднак непасрэднай рэвалюцыйнай сытуацыі як у міжнародным маштабе, так і ў плаасобных краінах“,—выкрэсьліць.

Рэдакцыя { КЛІМАЎ
ОРЛІС
ГУРВІЧ
КУРЦІК
ВІЛЬЧАК
ГРЫЦКЕВІЧ

Адказы рэдактар ЯГОРАЎ

ЦАНА 20 кам.

B00000002378276

230

